

CHÚNG TA SẼ ĐI THEO AI?

Anh Russell. Không, điều đó...Không. Vâng, tôi muốn nói... Anh đã nói rằng anh ấy thì lớn hơn một chút xíu, vì vậy tôi nói...trên lối này, nhưng không hoàn toàn ra ngoài lối này.

2 Ồ, chúng ta thật vui sướng được ở đây với Anh Ruddell và hội thánh của anh ấy lần nữa, tối nay. Và họ có một số quạt, nếu anh em có điện, vậy cứ thật tự nhiên như ở nhà. Tôi ngồi ngoài xe hơi và đợi cho đến thật đúng giờ để vào, bởi vì tôi—tôi biết trời sẽ ấm lên. Trông giống như, Indiana, chúng ta có mùa đông và rồi chúng ta có mùa hè, rồi chúng ta đi ngay đến mùa đông lại.

3 Và vì vậy tôi sung sướng bội phần, tối nay, được ở trên bục giảng này với Anh Ruddell, bởi vì Anh Ruddell hầu như giống như một trong những con trai của chính tôi. Tôi có thể nhớ, cách đây nhiều năm, khi cha của anh ấy và tôi cùng làm việc với nhau. Và rồi khi chàng trai này lớn lên, và cậu được đi học, đi học Trường Kinh Thánh của Đức Chúa Trời, loại trường khó để cậu ấy khởi đầu. Trông có vẻ cậu ấy không muốn theo học chút nào, dù sao đi nữa. Cậu ấy chậm chạp, rụt rè. Nhưng, cuối cùng, cậu ấy đã gắng sức, và đây là những kết quả của cậu ấy ép ra được. Và tôi nghĩ, chính tôi, rằng Anh Ruddell chỉ đang bắt đầu. Đây chỉ là sự bắt đầu. Và thật khó để nói bao lâu việc này sẽ phát triển. Tôi hy vọng nó bao phủ cả khu rừng tối tăm ở trên đây. Như một...

4 Tôi đã nói với người nào đó, ở bên ngoài, Anh Mike Egan. Cách đây vài năm, tôi thường săn bắn sóc ở ngay đây. Cách sự việc kể tục. Giống như nền văn minh chỉ tiếp quản. Chúng ta sẽ không có nơi để săn bắn sóc hay săn thỏ, chút nào nữa, nếu nơi này tiếp tục phát triển quanh đây. Nó giống như chỉ...

5 Cách đây vài năm, nơi thân thuộc ở trên đây mà tôi được nuôi lớn lên, ồ, anh em phải đi một dặm mới đến được nhà hàng xóm. Bây giờ, anh em không thể đổ nước ra cửa sau, kéo anh em đổ nước vào cửa nhà người ấy. Vì vậy, mọi người cứ chen chúc với nhau hết thủy.

⁶ Thật tốt lành được ở đây. Và tôi sẽ không giữ anh chị em lại lâu. Anh Ruddell đã mời tôi, lúc nào đó, đến trên đây tại đền tạm, cầu nguyện cho người đau.

⁷ Tôi nghĩ, một việc để làm với một vị mục sư trẻ như thế này, khi chúng tôi đến và cầu nguyện cho người đau, và đặc biệt nếu Chúa sẽ cho chúng ta thấy một ít về sự Vinh hiển Ngài, điều đó sẽ làm cho hội thánh trẻ này mạnh lên. Tôi nhìn thấy vài người bạn của tôi ở đây đến từ đền tạm, và một số các ủy viên trị sự, và vân vân. Và bây giờ, những người này, nhiều người trong những người này đã thấy Chúa chữa lành người đau. Và, ồ, giá như Ngài sẽ chỉ làm lại điều đó cho chúng ta tối nay, xuất hiện, trong sự Vinh hiển Ngài, điều đó sẽ—điều đó sẽ làm mạnh mẽ đức tin của dân sự. Nó—nó sẽ cho họ một—một hy vọng.

⁸ Nó sẽ giúp Anh Ruddell, bởi vì Anh Ruddell kiên quyết giảng Phúc âm Toàn vẹn. Bây giờ, tôi sẽ thất vọng về anh ấy nếu anh không làm thế. Tôi tin chắc Chúa sẽ làm. Vậy, và, rồi, anh sẽ ở lại ngay với Nó. Và có lẽ những buổi nhóm nhỏ này sẽ, như thế này, khi một số thầy giảng đạo lớn tuổi trong chúng ta, anh em biết, có thể đến, ồ, để giúp đỡ những chàng trai trẻ đó.

⁹ Và bây giờ, đối với những người ở đền tạm, tôi sẽ xuống ngày mai, nhưng tôi chỉ...Bây giờ, tôi sẽ không có thời gian nào lúc này cho đến ngày mười lăm tháng Tám. Thật cứ buổi nhóm này đến buổi nhóm khác. Vì vậy tôi sẽ chắc là, có lẽ đến với trường Chúa Nhật, nhưng không giảng.

¹⁰ Và tôi lấy làm tiếc khi nghe, gần như một giờ trước đây, rằng Anh Neville, mục sư của chúng ta, chị dâu của anh ấy đã được chôn ngày hôm nay. Tôi tự hỏi đền tạm đã biết điều đó không. Tôi không nghĩ Anh Neville có mặt ở đây. Tôi đã nhìn xung quanh, trước khi tôi nói điều này. Tôi không biết họ có gởi hoa chia buồn xuống đó không. Tôi thật sự không biết. Tôi chỉ biết tin đó, cách đây một lát. Billy nói với tôi rằng ai đó nói với cậu ấy rằng chị dâu của Anh Neville đã được chôn vào hôm nay. Thật đáng tiếc khi nghe điều đó. Chị ấy là người họ hàng xa của tôi, bởi hôn nhân. Và tôi lấy làm tiếc khi nghe điều đó, sự ra đi của chị ấy.

¹¹ Hai người bạn nữa của tôi đang nằm ở đấy, tối nay: Dave Wright và Ông Henson. Thậm chí tôi không biết họ bị đau. Cả

hai đều chết trong bệnh viện, ngày hôm qua và sáng nay, tôi nghĩ vậy.

12 Vì vậy, điều đó cho thấy một điều, rằng chúng ta không ở đây quá lâu. Chúng ta đang di chuyển đúng hàng lối. Chúng ta không biết lúc nào Đức Chúa Trời sẽ rút số thẻ của chúng ta ra khỏi đó. Chúng ta sẽ phải trả lời.

13 Vì vậy khi chúng ta bước vào buổi nhóm, tối nay, tôi biết trời nóng, rất nóng. Nhưng chúng ta hãy nhớ rằng chúng ta đến đây để làm điều tốt nhất mà chúng ta có thể, để thể hiện với Đức Chúa Trời rằng chúng ta chân thành và chúng ta yêu Ngài. Và chúng ta muốn mỗi người ở đây, mà không yêu Ngài, hãy yêu Ngài tối nay. Và tất cả những ai không tin Ngài, chúng tôi muốn các bạn tin nhận Ngài, tối nay, với cả tấm lòng. Để buổi nhóm này có thể là điều gì đó mà sẽ là một dấu mốc lịch sử, ở trên đây tại đền tạm này, để bạn có thể nhớ lại thời gian này, và nói, “Tối hôm ấy, Chúa đã đến với chúng tôi và làm thế này thế nọ.”

14 Vì vậy, bây giờ, trước khi chúng ta mở Kinh Thánh cho việc đọc Lời...

15 Bạn có thể nghe tôi phía sau đó được chứ, lối phía sau ở đằng sau? Tôi tự hỏi, ở trên đây, nếu các bạn... Các bạn có thể nghe rõ điều đó không? Nghe rõ chứ, ở đó? Tôi không thấy rất nhiều người gật đầu. Còn đây thế nào, tốt hơn chứ? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Được rồi. Thế thì, cứ giữ nó đúng y như *thế này* vậy.

16 Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu một lát để cầu nguyện. Và tôi tự hỏi, trong giờ phút trang nghiêm này, có người nào ở đây thật sự muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện, bằng cách giơ tay lên không? Chúa ban phước cho các bạn, mỗi người. Ngài thấy và biết.

17 Kính lạy Cha từ ái trên Trời của chúng con, chúng con đang bước vào sự Hiện diện của Ngài bằng sự tôn kính, không chỉ bằng những cái đầu cúi xuống của chúng con, nhưng bằng những tấm lòng cúi xuống. Vì chúng con nhận ra rằng có Lời Ngài được chép, rằng, “Nơi nào có hai hay ba người nhóm nhau lại, Ta sẽ ở giữa họ.” Vì vậy chúng con chắc chắn rằng Ngài đang ở đây bây giờ,

rằng Đức Thánh Linh lớn vận hành trong tòa nhà nhỏ bé này, bởi vì đó là lời hứa của Đức Chúa Trời.

18 Chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ ban phước sự nhóm lại của chúng con tối nay. Xin ban phước cho nhà thờ nhỏ bé này và mục sư của nó, và tất cả những người cùng làm việc, tất cả những thành viên. Và xin cho nó lớn lên và lớn lên cho đến khi nó sẽ là một ngọn hải đăng như vậy cho Vương quốc của Đức Chúa Trời, cho đến nỗi dân sự sẽ đến từ khắp nơi xa gần, để thăm viếng, để thấy những công việc của Chúa. Có thể nó thì như một đèn thờ xưa, mà dân sự từ khắp mọi nơi trên thế giới đã đến để nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn, và nhiều điều tuyệt diệu đã xảy ra. Và bất cứ nơi nào chúng con nhóm lại trong Danh Ngài, thì đó là nơi nhóm họp, đèn thờ của Chúa.

19 Và chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ tôn cao, tối nay, các đầy tớ Ngài, và những lời cầu nguyện mà chúng con cầu xin với Ngài, những bài hát mà chúng con hát. Và xin ban phước cho Lời, Chúa ôi. Khi Nó đi ra, xin cho Nó thật sự rơi xuống trên mảnh đất màu mỡ. Ngay giờ này, Chúa ôi, chúng con cầu xin Ngài sẽ kéo ra mọi dây leo, mọi rễ đắng, và mọi sự không tin, từ những tấm lòng của dân sự; hầu cho Lời có thể rơi xuống trên mảnh đất tốt, giàu có, màu mỡ, để Nó sẽ sanh ra những kết quả lớn cho dân sự này.

20 Xin ban phước cho tất cả những bàn tay giơ lên của họ. Ngài đã thấy họ và biết nhu cầu của họ. Xin ban điều này cho chúng con, Cha ôi, qua Danh của Con Thánh Ngài, là Đức Chúa Jêsus, chúng con cầu xin điều đó. A-men.

21 Bây giờ, tối nay, quý vị nào có Kinh Thánh của mình, tôi muốn quý vị lật ra với tôi tới Tin lành Giảng, chương 6, và chúng ta hãy bắt đầu khoảng câu thứ 66, và đọc vài dòng. Tin lành Giảng 6:66.

Từ lúc ấy nhiều môn đồ của Ngài đi trở lui, và không đi với Ngài nữa.

Lúc ấy Đức Chúa Jêsus phán cùng mười hai môn đồ rằng, Còn các người cũng muốn lui chăng?

...Si-môn Phi-e-rơ trả lời Ngài, Lạy Chúa, chúng tôi sẽ đi theo ai? vì Ngài có những lời của sự sống đời đời.

*Và chúng tôi tin và nhận biết rằng Ngài là Đấng Christ,
Con của Đức Chúa Trời hằng sống.*

22 Tôi sẽ đặt cho nó một chủ đề, tôi muốn đặt cho nó đề tài này:
Chúng Ta Sẽ Đi Theo Ai?

23 Các bạn biết, người ta ngày nay giống như ngày đó rất nhiều. Nhiều người đi loanh quanh, không biết họ đang đi đâu, và dường như ít quan tâm. Cứ vào lúc rảnh rỗi thì đi đến bất cứ nơi nào họ muốn, và—và hầu như là loại người tìm kiếm sự vui thú. Người đó gần giống như khi anh ta đã rời bỏ Đức Chúa Trời tại vườn Ê-đen, và bị để lại tự xoay sở. Người đó chỉ đơn giản rời bỏ Đức Chúa Trời ra khỏi bức tranh, và chỉ đi bất cứ nơi nào người đó muốn, và hầu như khoái lạc điên cuồng.

24 Và—và người đó đã không thay đổi mấy quan điểm của mình. Anh ta không thay đổi mấy ý tưởng của mình. Anh ta vẫn muốn có tôn giáo lá vả của mình, anh em biết đấy. Anh ta muốn, tự làm nó, và tự che phủ chính mình, và đi xa như, nhiều hơn hay ít hơn, tôi muốn nói, nhiều hơn hay ít hơn, như một sự hài lòng, một sự hài lòng tự tạo ra, nếu từ ngữ đó nghe có thể nhận ra được. Anh ta đang tự tin rằng mình được mãn nguyện. Khi mà, tận trong linh hồn người đó, anh ta biết mình sai. Anh ta biết rằng bất cứ điều gì con người phải làm, đều bị ô uế từ đầu. Và anh ta không thể tự cứu mình được hơn là anh ta có thể thắt dây giày ống và nhảy đến mặt trăng. Anh ta không thể làm điều đó. Cố gắng làm vậy, anh ta giống như con báo cố gắng liếm sạch những cái đốm của nó đi. Anh ta chỉ cho thấy những tội lỗi của mình sáng rõ hơn. Nhưng anh ta, vẫn, anh ta không muốn lắng nghe. Anh ta chỉ đi quanh quẩn.

25 Nhưng, Phi-e-rơ, vào ngày đó, có thể trả lời giống như nhiều người trong số chúng ta tối nay. Ông đã nhận ra điều gì đó khác biệt. Ông đã gặp Chúa Jêsus, và ông biết rằng có điều gì đó hơn là chỉ đi loanh quanh. Người nào đã từng gặp Chúa Jêsus, không bao giờ muốn đi loanh quanh, nữa. Có điều gì đó xảy ra với người đó khi người đó gặp Chúa Jêsus. Người đó không bao giờ giống như trước nữa. Và Phi-e-rơ này đã gặp Chúa Jêsus, và ông nhận ra điều gì đó trong Chúa Jêsus mà khác với bất cứ người nào khác. Không bao giờ có một người giống như Chúa Jêsus. Và ông

nhận ra điều gì đó quan trọng này trong Ngài, mà đã khiến ông đặt ra câu hỏi này, “Lạy Chúa, chúng tôi sẽ đi theo ai?”

²⁶ Chúa Jê-sus phán, “Bây giờ, nếu—nếu các người muốn đi với bảy mươi người khác, các người nhàn rỗi, cứ đi và đi đi.”

²⁷ Nhưng Phi-e-rơ nói, “Chúng tôi sẽ đi tới đâu? Chúng tôi có thể đi với ai? Vì một mình Ngài có Lời của Sự sống Đời đời.” Không ai khác có Nó ngoài Ngài. Và Phi-e-rơ đã ở với Ngài đủ lâu, và đã nhìn thấy những phép lạ và dấu hiệu của Ngài, và những điều kỳ diệu từ Đức Chúa Trời, và biết rằng đó là Lẽ Thật, rằng Ngài có Lời của Sự sống Đời đời.

²⁸ Ồ, ước gì chúng ta có thể chỉ ở với Ngài đủ lâu để nhận biết điều đó, rằng một mình Ngài có Lời của Sự sống Đời đời.

²⁹ Vậy thì điều gì đã làm Chúa Jê-sus có điều mà khác biệt quá nhiều với bất cứ ai khác? Tại sao Ngài khác hẳn thầy dạy luật? Thầy dạy luật là một thầy tế lễ. Ông ta là một giáo sư, một học giả. Chắc hẳn là, trong nền giáo dục của thế gian, không thể hiểu nổi Chúa Jê-sus.

³⁰ Chúng ta không có báo cáo nào về Chúa Jê-sus đã từng đi học, hoặc học bất cứ điều gì từ con người. Ngài không cần nó. Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Điều đó được bày tỏ với Ngài, từ Thiên đàng, điều gì để làm. Và sự mặc khải Thiên đàng này đã đem đến một ấn tượng như vậy trên các môn đồ này, đến nỗi Phi-e-rơ nói, “Chúng tôi sẽ đi đến với ai, để nhận ra Điều Này?”

³¹ Và điều đó thật đúng như tối nay. Chúng ta sẽ đi đâu để nhận ra Điều Này nếu chúng ta không đến với Ngài?

³² Bây giờ, tôi đã viết xuống dưới đây, trên một mảnh giấy, bảy lý do, hay là bảy điều, mà, những lý do mà chúng ta phải đến với Chúa Jê-sus. Tôi muốn nói về bảy điều này chỉ trong hai mươi hay ba mươi phút sắp đến, trước khi chúng ta cầu nguyện cho người đau.

³³ Tại sao, nó là gì, Chúa Jê-sus đã có, mà khác biệt? Tại sao Ngài là Đấng duy nhất?

³⁴ Điều trước tiên, Chúa Jê-sus phán, “Ta là Đường Đi.” Vậy thì, chỉ có một Thiên đàng duy nhất, và có một Đức Chúa Trời, và một Con Đường đi đến Đó. Không có nhiều con đường, nhưng chỉ có

một Đường Đi duy nhất để đến Đó. Và Chúa Jêsus đã phán, “Ta là Con Đường đó.”

³⁵ Bây giờ, chúng ta cố gắng tạo ra những con đường khác. Chúng ta cố gắng nói có những con đường khác. Chúng ta có con đường của tín điều, và chúng ta cố gắng đi theo đường đó. Nhiều người trong chúng ta, trong các giáo hội, chúng ta có một tín điều nào đó mà chúng ta—chúng ta tuân thủ theo. Và điều đó có lẽ đúng, cho một cái vỏ bọc lá vả.

³⁶ Nhưng nếu bạn đang đi đến Thiên đàng, bạn phải đến gần Chúa Jêsus, vì Ngài là Đường Đi. Không có con đường nào khác có thể được, đi đến Thiên đàng, chỉ bởi một mình Chúa Jêsus.

Chúng ta có những con đường mà chúng ta gọi là, “Giáo phái của chúng tôi.”

Bạn hỏi một người, ngày nay, “Anh là Cơ-đốc nhân à?”

“Ồ, tôi là tín đồ Giám Lý.”

“Anh là Cơ-đốc nhân à?”

³⁷ “Tôi là tín đồ Báp-tít. Tôi là tín đồ Trưởng Lão. Ngũ Tuần, hoặc Nazarene, hoặc hội gì như thế.” Đó không phải là vấn đề.

³⁸ Là một Cơ-đốc nhân, bạn phải ở trong Đấng Christ. Và chỉ có duy nhất một con đường chúng ta đi vào trong Đấng Christ, và đó là không thông qua những tín điều hay qua các giáo hội, nhưng qua phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Chúng ta phải được sanh lại. Và khi chúng ta được sanh lại, thì chúng ta ở trong Đấng Christ. Và nếu bạn ở trong Đấng Christ, bạn ở trong Đường Đi ấy, vì Ngài là Đường Đi.

³⁹ Có một người, có lần trong Kinh Thánh, mà Chúa Jêsus, nói về, trong một ẩn dụ nổi tiếng của Ngài. Rằng, Ngài nói rằng có một người giàu có, và ông ta làm một bữa ăn tối cho con trai mình, mà sẽ là một bữa tiệc cưới. Và ông đã mời mọi người đến dự. Và trong lúc bữa tối sẵn sàng và mọi thứ đều được sẵn sàng, tất cả khách mời đã được ngồi. Và tại bàn một người đã bị phát hiện là không mặc áo lễ.

⁴⁰ Bây giờ, nhiều người đọc Kinh Thánh rất quen thuộc với đoạn Kinh Thánh này.

41 Và nhà vua đã nói với anh chàng này, “Hỡi bạn, sao bạn vào đây mà không mặc áo lễ?” Câu hỏi đã được hỏi, “Tại sao bạn đến mà không mặc áo lễ?”

42 Và anh em để ý không, Kinh Thánh chép, rằng, “Người đó làm thình.” Anh ta không có một lời xin lỗi.

43 Bây giờ, tôi đã hân hạnh được ở những nơi Đông phương và chứng kiến đám cưới Đông phương. Họ không thay đổi. Những phong tục giống như vậy, trong hàng ngàn năm.

44 Bây giờ, khi có một tiệc cưới được tổ chức, trong niềm vinh dự của ai đó, chú rể trang bị những chiếc áo dài cho tất cả những người đến dự, bởi vì bạn bè của chú rể gồm cả người nghèo, người giàu, và những người bình thường. Nhưng mọi người mà anh ta mời, được đưa một giấy mời, và trong giấy mời này có tên của chú rể trên đó. Và người đó mang giấy mời này đến ở cửa. Và có một—một người hầu đứng ở cửa, và người đó đưa những chiếc áo.

45 Cho nên, một người đến, mặc áo thật đẹp, và người hầu mặc một chiếc áo dài bình thường, cho ông ta. Người đàn ông kế tiếp đến, ăn mặc tầm thường, ông ta mặc không quá tồi, nhưng ông ta cũng có cùng loại áo dài với người đàn ông giàu có. Và rồi người tiếp theo đến, ồ, không nghi ngờ gì, ngoài việc được mời đến bữa tiệc, và trong danh dự như vậy với bạn bè của mình, cho đến khi anh ta giặt sạch áo và, ồ, đã tự làm sẵn sàng rất nhiều, nhưng anh ta chỉ làm điều đó vô ích.

46 Cũng vậy, chúng ta, không có điều gì chúng ta có thể làm về nó. Đức Chúa Trời đã sẵn sàng cứu rỗi cho chúng ta qua Chúa Jêsus Christ. Và điều đó không phải bởi những gì chúng ta có thể làm, hoặc những điều tốt mà chúng ta có thể làm được bao nhiêu. Mà, là tốt thôi, không có gì chống lại điều đó. “Nhưng ấy là bởi ân điển mà anh em được cứu, qua đức tin.”

47 Và thế thì người nghèo này có chiếc áo giống như chiếc áo của người giàu có và người khác có. Rồi, khi họ đang ngồi tại bàn ăn, thì tất cả họ đều giống nhau.

48 Bây giờ, chuyện gì xảy ra với người này, điều gì đã xảy ra? “Anh ta làm thình,” bởi vì anh ta đã trèo vào cửa sổ, hay đi vào

bên trong cửa, hoặc vào trong nhà bằng một đường khác ngoài đường dành sẵn cho anh ta. Và anh ta đã không có áo lể.

49 Đó là cách mà nó sẽ xảy ra ở trong Ngày Phán xét. Có những con đường khác. Có những con đường của giáo hội. Có những con đường của tín điều. Có những con đường của—của những thứ khác nhau. Nhưng Chúa Jêsus phán, “Ta là Con Đường đó.” Tin lành Giảng 10, Ngài phán, “Ta là cửa của thiên.” Và ngày nay, người ta, đúng như họ đã có lúc ấy, họ cứ từ chối nhận lấy con đường đó. Họ muốn đi con đường riêng của mình. Họ nghĩ nó thật là tốt.

50 Cách đây đã lâu, tôi nghĩ nó đã xảy ra ở Louisville, có một người trẻ tuổi. Và anh ta có điều gì đó không ổn ở một cái tai của mình. Ồ, anh ta đi đến bác sĩ, và bác sĩ đã điều trị anh ta trong nhiều tuần. Và nó càng ngày càng tệ hơn. Cuối cùng, bác sĩ nói, “Tôi phải gửi anh đến một chuyên gia.”

51 Và khi chuyên gia chẩn đoán trường hợp này, nó là một tên y học quan trọng nào đó. Mà, tôi không tin, nếu tôi đã biết nó, nếu tôi có thể nói điều đó, tôi sẽ phải viết nó ra, và mất một giờ để tập, đánh vần nó. Và rồi anh em sẽ không biết những gì tôi nói khi tôi đánh vần nó hay nói nó, bởi vì tôi không biết nó là gì, để bắt đầu. Nhưng nó là điều gì đó không ổn trong tai của anh ta, mà đã xảy ra trong đời sống anh ấy. Và ông ấy nói, “Trường hợp này là bị lãng. Và tôi không biết ai có thể đưa ra trường hợp này thông qua việc chuẩn đoán, để biết nó có đúng sự thật hay không, ngoài một người nào đó sống ở St. Louis, một bác sĩ.”

52 Chàng trai vội vã nhanh chóng đến St. Louis. Vị bác sĩ này đã về hưu và đến sống ở New Orleans. Ông ta là người miền Nam, vì vậy ông ta trở về ở New Orleans. Chàng trai đáp máy bay, thật nhanh, và vội vàng đến New Orleans. Vị bác sĩ già nhìn cái tai, nói, “Họ đã chẩn đoán đúng, anh bạn à, và nó bị lãng.”

53 Và anh chàng trẻ tuổi nói, “Thưa bác sĩ, ông sẽ làm phẫu thuật chứ?”

54 Ông nói, “Không, con trai ạ. Ta không thể làm điều đó. Tay ta không còn đủ cứng cáp nữa.” Ông nói, “Bây giờ, ta không biết nhưng một người, trên toàn thế giới này, mà có thể thực

hiện cuộc phẫu thuật này.” Ông nói, “Người đó hiện đang sống ở Thành phố New York bây giờ, sẽ lên tàu đi nghỉ sáu tháng ở Châu Âu. Và ta không biết con có thể đến kịp gặp ông ta không; và ngay cả nếu con đến gặp được ông ta, thì không biết ông ta có làm phẫu thuật không. Ông ta là người duy nhất mà ta biết, về căn bệnh hiếm thấy này, có thể thực hiện ca phẫu thuật này. Và con không thể đợi. Con sẽ chết trong vòng sáu tháng.”

⁵⁵ Anh ấy nói, “Hãy điện thoại cho ông ấy. Gọi cho ông ấy. Hãy làm điều gì đó. Con không muốn chết. Bằng cách nào đó, hãy giữ ông ta lại.” Và cuối cùng họ đến gặp bác sĩ ấy và ông ta đồng ý phẫu thuật.

⁵⁶ Vậy thì, khi người trai trẻ này đang nói chuyện với vị bác sĩ già, và anh ta nói bệnh của mình là gì, và có một người duy nhất mà có thể phẫu thuật đó. Anh ta không nhìn thấy vị bác sĩ già đó, giống như một số người nhìn vào một mục sư khi ông bảo người đó rằng Chúa Jêsus là con đường duy nhất để được cứu. Anh ta đã không nhìn vào bác sĩ, nói, “Thật là lời nói hay, thưa bác sĩ. Tôi rất thích nghe ông nói chuyện. Tôi sẽ trở lại để nghe ông, vào một dịp khác.”

⁵⁷ Vậy thì, đó là cách nhiều người nhận lấy Cơ-đốc giáo. Nhưng nếu bạn chỉ nhận ra rằng chính là sự chết để chối bỏ Con Đường đó. Đó là lý do Phi-e-rơ nói, “Chúng tôi sẽ đi theo ai? Vì chỉ mình Ngài có Sự sống Đời đời. Ngài là Đấng duy nhất, và Con Đường duy nhất mà Đức Chúa Trời đã ban xuống, và đó là Sự sống Đời đời.”

⁵⁸ Vậy thì, chúng ta phải nhớ rằng Ngài là Đường Đi. Và nếu bạn ở trong Đấng Christ, bạn đến trong Đấng Christ bởi được sanh ra trong Đấng Christ. Vậy thì không cần nói với người ta Đường Đi, và Đường Đi là gì, trừ khi bạn nói với họ cách đi vào Nó. Bây giờ, bạn được sanh ra trong Đấng Christ. Bạn trở nên một phần của Ngài. Bạn trở thành một tạo vật mới, hay một sự sáng tạo mới, khi bạn được sinh ra trong Vương quốc của Đức Chúa Trời. Bạn trở thành một phần của Đấng Christ.

⁵⁹ Khi tôi được sanh ra trong gia đình Branham, tôi trở nên một Branham bởi việc sanh ra. Đó là cách anh em trở thành một phần của Đấng Christ. Và cách anh em đi vào Đường Đi, bởi sự

Sanh ra mới. Đúng thế. Đó là cách anh em đi vào Đường Đi. Và Chúa Jêsus đã phán, “Ta là Đường Đi.” Chúng ta có thể ở lại lâu về điều đó.

⁶⁰ Nhưng điều tiếp theo Ngài là, Ngài là Lẽ Thật. Không điều gì hoặc không ai khác có Lẽ Thật ngoài Ngài.

⁶¹ Ồ, tôi biết chúng ta có những nhà tôn giáo, ngày nay, đi quanh quẩn và nói, “Ồ, này, chúng tôi là Lẽ Thật. Chúng tôi có Lẽ Thật.” Chúng ta đi đến một giáo hội, họ nói, “Chúng tôi có Lẽ Thật.” Đi đến một giáo hội khác, họ nói, “Tín điều của chúng tôi, chúng tôi đã có Lẽ Thật.” Chúng ta đi đến một giáo hội khác, “Chúng tôi có sách giáo lý cổ xưa. Chúng tôi đã có Lẽ Thật.”

⁶² Chúa Jêsus đã phán Ngài là Lẽ Thật, vì vậy bạn không thể có Lẽ Thật cho đến khi bạn có Chúa Jêsus. Làm sao bạn có được Ngài? Bởi được sanh lại. Nhưng bạn không thể có Lẽ Thật cho đến khi bạn có Chúa Jêsus.

⁶³ Bạn không thể có, ở trong Đường Đi, cho đến khi bạn ở trong Chúa Jêsus. Làm sao bạn ở trong Ngài được? “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều chịu báp-têm vào trong một Thân.” Rồi bạn ở trong Chúa Jêsus. Rồi bạn ở trong Đường Đi. Rồi bạn ở trong Lẽ Thật. Chúa Jêsus phán, “Ta là Đường Đi, Lẽ Thật.”

⁶⁴ Và điều khác nữa, điều thứ ba, Chúa Jêsus, chúng ta đã đến với Ngài, Ngài là Sự Sáng duy nhất hiện có. Đúng vậy. Ồ, chúng ta muốn khác với điều đó, nhưng đó là thật. Chúa Jêsus là Sự Sáng duy nhất.

Bạn nói, “Tôi là một người theo Russellite, Campbellite.”

⁶⁵ Cho dù bạn có thể là gì đi nữa, thì đó là một ánh sáng giả. Bạn có thể ở trong giáo hội Russellite. Bạn có thể ở trong một giáo hội Campbellite, hoặc một giáo hội “sự sáng” nào khác. Nhưng cho đến khi bạn ở trong Chúa Jêsus, bạn không ở trong Sự Sáng. Bạn vẫn còn ở trong bóng tối. Bạn sẽ không có Sự Sáng cho đến khi bạn đến với Ngài. Vì Ngài là Đường Đi, Lẽ Thật, và Sự Sáng, và là con đường duy nhất để đến với Đức Chúa Trời. “Không ai đến với Cha ngoài Ta.” Vì vậy, bạn không thể đi đến với Đức Chúa Trời, bạn không thể lên Thiên đàng.

⁶⁶ Bạn phải ở trong Đường Đi, và Chúa Jêsus là Đường Đi đó. Ngài là Lẽ Thật duy nhất. Và Ngài là Sự Sáng duy nhất, Sự Sáng thật duy nhất. Sự Sáng hiển hiện, thật duy nhất là Chúa Jêsus Christ. Chúng ta có ánh sáng Mormon. Chúng ta có ánh sáng Giám Lý. Chúng ta có ánh sáng Báp-tít. Chúng ta có ánh sáng Ngũ Tuần. Chúng ta có đủ loại ánh sáng, nhưng Chúa Jêsus là Sự Sáng thật. Ngài là Sự Sáng duy nhất.

⁶⁷ Chúng ta là con cái. Nếu chúng ta được sanh lại, chúng ta là con cái của Ban Ngày.

⁶⁸ Con cái của thế gian bước đi trong bóng tối. Họ bước đi ở ban đêm. Họ yêu thích bóng tối. Kinh Thánh nói, rằng, “Con người thích, người ta thích bóng tối hơn là ánh sáng, bởi vì ánh sáng sẽ bày tỏ những việc làm của họ.”

⁶⁹ Hãy để mặt trời đến gần, và mọi thằn lằn già cỗi, mọi bọ hung già cỗi, những côn trùng của vương quốc tối tăm, bò vào ban đêm, sẽ chịu ảnh hưởng điều gì đó. Đó là cách giống như khi Ánh sáng Phúc âm bắt đầu chiếu sáng, mọi việc làm gian ác sẽ cố gắng bò dưới điều gì đó. “Ồ,” họ nói, “chúng tôi có—chúng tôi có ánh sáng, bởi vì chúng tôi—chúng tôi sống vào ban đêm.” Nếu bạn bước đi trong ánh sáng vào ban đêm, thì bạn đang bước đi dưới ánh sáng giả tạo. Chỉ có duy nhất một loại ánh sáng ban ngày thật sự. Đó là ánh sáng mặt trời.

⁷⁰ Chỉ có duy nhất một Ánh Sáng Cơ-đốc thật, và đó là Ánh Sáng của Con Đấng Chúa Trời. Ngài là Ánh Sáng thật duy nhất. Vâng.

Trong Ngài là Sự Sống, mà, chắc chắn như ánh sáng mặt trời phát ra sự sống.

⁷¹ Tất cả sự sống thuộc về thực vật xuất hiện với ánh sáng mặt trời. Năm ngoái đã có, và mùa đông thật băng giá cùng mọi thứ. Nhưng ngay khi mặt trời bắt đầu tằm lên trái đất, chuyện gì xảy ra? Sự sống mới đến gần, mới mẽ.

⁷² Tôi đã nói chuyện với một người, Ông Wood phía sau đó. Chúng tôi đã xuống ở Kentucky. Tôi gặp một người và ông ta được cho là một người không theo đạo. Tôi nghe nói ông ta chỉ đi ngang qua. Và ông ấy, Ông Wood, đi lên và hỏi ông ấy thử chúng tôi

có thể sẵn bần sóc ở chỗ của ông ta được không. Ông ấy trả lời, “Được chứ, anh có thể sẵn bần sóc, Banks. Đi đi.”

Anh ấy nói, “Tôi mang theo mục sư của tôi.”

⁷³ Ông ấy nói, “Anh không muốn nói anh đã quá thấp kém, Wood à, đến nỗi anh phải có một thầy giảng đi với anh mọi lúc?” Và ông ta nói...

⁷⁴ Tôi ra khỏi xe và bước qua đó. Và có một cây táo, ông ta cùng một cụ già khác đang ngồi ở dưới. Và vì thế tôi nhặt một quả táo và bắt đầu ăn nó. Và ông ta đang nói chuyện với tôi. Và tôi giới-...Anh Wood giới thiệu ông ấy. Như...Nói, “Gặp mục sư của chúng tôi.”

⁷⁵ Và tôi nói, “Ông có khỏe không, thưa ông?” Và chúng tôi nói chuyện một chút, và ông ta bắt đầu nói về, ồ, rằng ông ta chưa bao giờ đi nhà thờ, và ông ta không biết như ông đã bỏ lỡ điều gì đó.

Tôi nói, “Ồ, vâng, ông có.” Tôi để ông ấy nói chuyện một lát.

⁷⁶ Và sau một lát, ông ta nói, “Anh biết có một thầy giảng đã đến đây để đến Campbellsville, hay đến Acton, một thành phố nhỏ, trên những nơi tụ họp của người Giám Lý.” Và nói, “Thầy giảng đó trước đây chưa hề ở trong miền này. Và đêm nọ trong lúc ông ấy đang giảng trên ấy, trong một chương trình nhóm ba đêm, ông ấy đã nhìn xuống phía sau qua đám đông, và thấy một người phụ nữ ngồi đó, và nói với bà ấy rằng bà ấy đang cầu nguyện cho chị mình người mà sống trên đồi, sắp chết vì bệnh ung thư. Nói, ‘Chị hãy lấy khăn tay trong số tay của chị.’ Và nói, ‘Lấy khăn tay đó và đặt nó lên người đàn bà đó, thì bà ấy sẽ được chữa lành.’”

⁷⁷ Nói, “Sáng hôm đó, vợ và tôi đã lên đó.” Và nói, “Chúng tôi lật bà cụ đó nằm trong một tấm khăn trải giường. Bà ấy không ra khỏi giường trong hai năm, hay hơn nữa. Bệnh ung thư dạ dày. Thậm chí bà ấy không thể giữ nước được trong dạ dày.”

⁷⁸ Và nói, “Người em gái đi nhóm về, và ra về tối đó, và đến và đặt chiếc khăn đặt trên người đàn bà.” Và nói, “Sáng hôm sau, bà ấy đang nấu trứng, và thịt muối, và làm bữa ăn sáng, và ăn.”

79 Và nói, “Bà ấy đã ở trên đó. Đó là cách đây ba hay bốn năm, và,” nói, “bà ấy vẫn khỏe.”

80 Ông ấy nói, “Bây giờ, nếu ông ta đến vùng này lần nữa, tôi sẽ nghe ông ấy.” Nói, “Bởi vì, ông ấy đã làm điều gì đó khiến nó trông ít hơn một đồng chữ để đọc. Nó giới thiệu một điều gì đó mà đang sống và sống động. Làm thế nào mà ông ta biết bà ấy đã sống trên đời?”

81 Tôi nhìn sang Anh Wood và lắc đầu. Và tôi đang đứng ở đó, đây bùn, và máu con sóc, và mọi thứ, từ việc săn bắn. Ông ta chưa hề có một ý tưởng chính tôi đã giảng tại đó. Vì vậy ông—ông ta đứng đó một lát, hay đứng hơn là, ngồi ở đó.

82 Và tôi nói, “Thưa ông, ông muốn nói, liệu ông có thể nhìn thấy cái gì đó mà trông giống như Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã làm điều gì đó siêu nhiên?”

83 “Ồ, vâng,” ông ấy nói, “điều đó sẽ khiến tôi tin.” Tôi nói, “Vâng, thưa ông.” Tôi nói, “Cây táo này bao nhiêu tuổi?”

84 Ông ấy nói, “Ba mươi mấy năm. Tôi đã trồng nó ở đó, xê xích chỉ một năm.”

Tôi nói, “Mỗi năm đến, nó đều ra trái táo?”

“Vâng.”

85 Tôi nói, “Đây gần như là giữa tháng Tám. Chúng ta không có tình trạng băng tuyết hoặc một đợt rét.” Tôi nói, “Chúng ta không có thời tiết xấu, chút nào, ngoài mùa hè nóng bức. Và hãy nói với tôi tại sao, làm sao, mà những chiếc lá đó đang rơi xuống khỏi cây đó?”

Ông ta nói, “Nhựa cây đã đi lại vào lòng đất.”

86 Tôi nói, “Nếu nó không đi vào lại, thì cây đó sẽ chết trong mùa đông phải không?”

87 “Đúng vậy. Nhựa cây ở trong cây, nó sẽ giết chết cây. Nó phải đi xuống trong gốc cây và ẩn nấp.”

88 Tôi nói, “Anh hãy nói cho tôi cái gì làm nên nhựa cây đó, ở đây vào giữa mùa hè, sự thông minh gì đưa nó xuống vào trong rễ cây, để sống suốt mùa đông, để trở lại mùa xuân kế tiếp, mang lại cho anh một vụ mùa táo khác. Tôi sẽ nói với anh, chính là cùng

Thánh Linh đó bảo tôi đi nói với người đàn bà ấy đặt cái khăn tay trên bà kia. Chính cùng một Đức Chúa Trời.”

Ông ta nói, “Ông không phải là thầy giảng đó chứ?”

⁸⁹ Tôi nói, “Phải, thưa ông, là tôi.” Tôi nói, “Ông thấy đó, ông trông chờ điều gì đó từ một buổi nhóm, nhưng Đức Chúa Trời ở ngay quanh ông, khắp mọi nơi. Ông chỉ không thể thấy Nó. Hãy nhìn xem thiên nhiên.”

⁹⁰ Vậy thì, một số người có thể từ chối đi bộ dưới ánh nắng mặt trời. Chuyện gì xảy ra nếu có một người như vậy? Người đó sẽ nói, “Ồ, mặt trời không đang chiếu sáng. Không, thưa ông. Tôi không tin điều đó.” Và chạy vào tầng hầm. Nói, “Tôi sẽ chỉ ra ngoài khi trời tối. Khi tôi đến...” Anh ta từ chối sự giúp đỡ của mặt trời.Ồ, nếu anh ta từ chối, đó là—đó chỉ là sự ngu dại của chính anh ta. Chỉ thế thôi. Mặt trời đang chiếu sáng. Ai đó đến bên cửa sổ và la lên, “Ra đi, John. Mặt trời đang chiếu sáng.”

⁹¹ “Tôi không tin điều vô lý như vậy. Đó là sự cuồng tín.” Vậy thì, anh ta chắc chắn bỏ phí sự ấm áp của mặt trời. Chắc chắn anh ta bỏ phí những tia sáng ban cho sự sống mà nó cho. Nhất định anh ta đã bỏ phí vẻ đẹp mà mặt trời tỏ cho thấy, và sự sống mà nó mang lại.

⁹² Đó là cách, một người nam hay một người nữ cố gắng đi lên Thiên đàng qua tín điều, cố gắng lên Thiên đàng qua một giáo hội, mà không có Chúa Jêsus. Bạn không thể làm điều đó. Ngài là Đường Đi, Lẽ Thật và Sự Sáng.

⁹³ Chắc chắn như m-ặ-t-t-r-ờ-i đem lại sự sống cho tất cả cây cối, C-o-n đem đến Sự Sáng Đời đời. Một mình Ngài có Sự Sáng Đời đời. Đó là lý do chúng ta nên đến với Ngài. Chúng ta sẽ bỏ lỡ điều đó qua giáo hội. Chúng ta sẽ bỏ lỡ qua một tín điều. Chúng ta chỉ có thể đến với Ngài và tìm thấy Sự Sáng Đời đời. Một mình Ngài. Phi-e-rơ nói, “Thầy là Đấng duy nhất đã có Nó. Đó là lý do mà chúng tôi ở đây. Chúng tôi đến với Ngài, để nhận lãnh Nó.”

⁹⁴ Bây giờ, bạn nhìn xem khi ánh sáng bắt đầu chiếu, ồ, không có—không có một hạt giống trong mặt đất ngoài những gì sẽ sống. Nó không thể tránh được điều đó.

⁹⁵ Bạn đi xuống vỉa hè trên đường bạn đi, hay dưới con đường của bạn, đổ đầy bê tông phủ lên nó, làm cho nó rộng bốn mét. Và bạn hãy để mặt trời chiếu sáng, và cỏ mọc lên, bạn có được cỏ nhiều nhất nơi nào? Dọc theo bờ rìa của nó. Đó là gì? Đó là những rãnh đó. Bạn không thể che giấu sự sống khỏi mặt trời. Mặt trời đó đi đến chiếu sáng, những rãnh nhỏ bé chúng quẩn lấy lối đi của chúng đến hàng trăm thước, nếu cần thiết, và chúng sẽ lớn lên. Đó là thảm cỏ dưới vỉa hè. Đó là một thảm cỏ dưới đó, những ánh sáng là sự chiếu sáng. Và khi ánh sáng chiếu sáng, sự sống hình thành.

⁹⁶ Và khi Con Đức Chúa Trời chiếu sáng trên tấm lòng, Sự sống Đòi đòi tồn tại.

⁹⁷ “Ta là Đường Đi, Lẽ Thật, và Sự Sáng.” Đó là ba lý do mà chúng ta nên đến.

⁹⁸ Điều thứ tư, là, Chúa Jêsus là Nền Tảng tin cậy và an toàn duy nhất mà bất cứ điều gì cũng có thể được dựng trên đó. Đúng thế. Đó là Nền Tảng duy nhất mà có thể dựa trên đó. Tất cả những nền tảng khác là cát lún thối.

Tôi nay đang đứng trên Christ vững như Đá
Tảng.

Tất cả đất khác là cát lún thối.

⁹⁹ Nhiều người xây dựng trên sự giàu có. Họ cố gắng làm việc, kiếm nhiều tiền hết sức mình. Họ nói, “Nếu tôi không thể tiêu xài nó, con cháu tôi có thể, cất giữ cho tôi.” Nó làm gì? Nó dẫn đến một tình trạng nô lệ. Bạn trở thành nô lệ cho đồng tiền của bạn. Nhiều người có lẽ không...Bạn không phải là triệu phú để là thế. Bạn có thể chỉ ham tiền, và bạn thật sự phạm tội như nhà triệu phú. Thấy không? Đúng là có nhiều đồng xu, như có nhiều nhà triệu phú, sẽ ở trong địa ngục. Bởi vì, chính là thái độ của bạn đối với nó, những gì mà Đức Chúa Trời đã ban cho bạn. Vậy thì, nếu bạn xây dựng nó trên sự giàu có, nó sẽ sụp đổ.

¹⁰⁰ Thế thì có một điều quan trọng mà nước Mỹ này đang cố gắng đặt nền tảng trên đó. Nó đang cố gắng xây dựng nền tảng trên sự ưa chuộng của quần chúng. Những cô gái trẻ, những chàng trai trẻ, nhìn xem họ, những ngôi sao truyền hình, ngôi

sao điện ảnh, rồi cố gắng hành động giống như họ, đóng vai như họ, giả mạo họ. Điều đó để làm gì? Dẫn đến một cuộc sống hỗn độn đời bại. Nó là gốc rễ và cỏ dại, mà sẽ bị đốt cháy ở sự Phán xét.

¹⁰¹ Chúa Jêsus là Nền Tảng duy nhất, Nền Tảng vững chắc duy nhất. Đó là lý do chúng ta nên đến với Ngài. Không ai khác có được Nền Tảng đó. Sự giàu có không có Nó. Sự quàn chúng ưa chuộng không có Nó.

¹⁰² Và, ngày nay, chúng ta có quá nhiều sự xây dựng nền tảng. Ồ, chúng ta muốn...Chúng ta chỉ...Nhiều người Mỹ thật sự không thể làm gì; Chúa Nhật họ phải—họ phải xây hàng rào; họ phải làm việc này. Bạn đang làm gì? Bạn nhận ra điều gì? Sự xây dựng của bạn sẽ bị thổi bay đi thành từng mảnh nhỏ, chẳng mấy chốc. Nền tảng đó đang đổ nát thành cát bụi.

¹⁰³ Nhiều người trong chúng ta, đặt nền tảng trên sự học vấn. Thậm chí chúng ta không thể đưa giáo viên đi vào trường học, chúng ta đang nói về. Vậy thì, điều đó ổn thôi. Trường học thì được lắm, ở đúng chỗ của nó, nhưng nó sẽ không bao giờ chiếm chỗ của Đấng Christ được. Không, thưa quý vị. Bây giờ chúng ta đã có...Thậm chí không thể kiếm được giáo viên. Thiếu niên của chúng ta quá thô lỗ, đến nỗi người ta thậm chí sẽ không cố dạy chúng. Bé Oswald và—và—và Les, và tất cả chúng, chúng đuổi giáo viên ra khỏi tòa nhà. Chúng bày ra sự chống đối. Chúng sẽ đình công. Họ sẽ đóng cửa trường học. Tôi không quở trách chúng, tôi cũng, sẽ không làm giáo viên dạy học, nếu tôi có thể ra khỏi đó.

¹⁰⁴ Nhưng chúng ta đang nói về sự giáo dục. Vậy thì, điều đó được thôi, sự giáo dục. Chúng ta không muốn là một lũ thất học, nhưng chúng ta muốn sự giáo dục đúng chỗ của nó. Nhưng vấn đề của nó là, ngày nay, chúng ta đã cố gắng giáo dục bực giảng của chúng ta. Và khi chúng ta làm điều đó, thì chúng ta đánh mất Đường Đi. Và Đấng Christ là Nền Tảng đó và Đường Đi đó. Khi chúng ta đặt sự học vấn...Sự học vấn thì tốt thôi.

¹⁰⁵ Nhưng, hãy lắng nghe, nhiều lần, nền giáo dục dẫn đến sự cực kỳ giỏi về học vấn. Và sự giỏi về học vấn đó dẫn bạn đến chỗ biết mọi sự. Và khi bạn đạt đến đó rồi, bạn trở nên một người

không theo đạo, và chối bỏ Đấng Christ. Vì vậy bạn không thể xây dựng trên nền tảng học vấn được.

¹⁰⁶ Chúng ta cũng không thể xây dựng nó trên những quyền lực chính trị. Bạn nói, “Ồ, chao ôi, tôi rất quan tâm. Tôi là người đảng Dân chủ. Tôi là người đảng Cộng hòa. Tôi là...” Cả hai đảng đều thối nát.

¹⁰⁷ Chỉ có một Nền Tảng duy nhất. Hãy xây dựng trên Đấng Christ. Dân tộc này không cần xây dựng trên nền tảng nào ngoài Chúa Jêsus Christ. Đứng. Không đặt trên một nền tảng nào khác; không trên một nền tảng nào khác là, bạn có thể đến Thiên đàng. Không một nền tảng nào đảm bảo, ngoài Nền Tảng của Chúa Jêsus Christ.

¹⁰⁸ Cách đây đã lâu, ở New York, tôi đang đi dạo với một trong những người bạn của tôi, mục sư. Và tôi nói, “Ồ, tòa nhà đó to thật! Ô!” Tôi nói, “Nhìn kia. Chắc là năm mươi tầng, hay sáu mươi. Ô! Nó thật là một nơi to lớn đồ sộ. Nó đẹp làm sao!” Tôi nói, “Ồ, chẳng có người nào trong đó cả.”

Anh ấy nói, “Không, và sẽ không có.”

¹⁰⁹ Tôi nói, “Chuyện gì vậy?” Anh ấy bảo tôi ước tính thử tốn khoảng bao nhiêu tiền xây dựng tòa nhà đó, hàng triệu đô, để xây tòa nhà đó.

“Ồ,” tôi nói, “tại sao không người nào chuyển đến đó?”

¹¹⁰ Nói, “Ngay khi toà nhà này gần như hoàn tất, toàn bộ bên ngoài, và mọi thứ đều được đánh bóng,” nói, “họ đến nhận ra rằng nền tảng này đã không tốt. Nó được đặt trên một loại đá mềm nào đó, không phải là đá thật, do đó tòa nhà này bị kết tử. Và vì vậy nó chỉ phục vụ cho một điều thôi, đó là cho người thầu khoán leo lên trên nóc của nó và nhảy xuống, để tự tử.”

¹¹¹ Cho dù trông bề ngoài tốt thế nào đi nữa, không có một nền tảng nào khác vững chắc cả, ngoài Nền Tảng của Chúa Jêsus Christ. Ngài là Nền Tảng thật để được xây dựng trên.

¹¹² Mexico, một thành phố đẹp; tôi đã ở đây, vài năm trước. Nơi mà đứa con bé bỏng, chết...

¹¹³ Tôi bắt gặp một người đàn ông dưới thành phố cách đây một thời gian, anh ta say bí tỉ, mang anh ta lên. Và anh ta nói, “Tôi đã

thấy ông đứng lùn nọ, thừa Mục sư đáng kính, Tiến sĩ, hay cái gì khác.” Anh ta là người Công giáo, anh ta nói. Và nói, “Mang một đứa bé gái, đã chết quay về với cuộc sống. Tôi,” nói, “luôn kính trọng ông.”

Tôi nói, “Anh biết Chúa Jêsus không?”

Anh ta nói, “Tôi là người Công giáo.”

¹¹⁴ Tôi đáp, “Tôi không hề hỏi anh là anh thuộc giáo hội nào. Tôi nói, ‘Anh đã biết Chúa Jêsus không?’”

¹¹⁵ Và tôi kể với anh ta câu chuyện về người đàn bà Công giáo nhỏ bé này đứng ngoài đó lúc chín giờ sáng, với đứa con đã chết trên tay chị ấy, cho đến mười giờ ba mươi tối đó. Trời đang đổ mưa, và cách mà Chúa đã mang đứa bé đó trở lại với cuộc sống. Tôi không muốn để họ loan báo điều đó cho đến khi bác sĩ đã thông báo nó. Nói, “Đứa trẻ đã chết.” Ông ta thông báo điều đó, “chết,” vào chín giờ sáng hôm đó. Và đây là đêm đó lúc mười giờ ba mươi. Và đứa bé đó đang sống ngày nay, theo như tôi biết.

¹¹⁶ Bây giờ, và trong thành phố đó, nó là một thành phố xinh đẹp. Nhưng những tòa nhà tất cả bắt đầu ngã về phía sau, bởi vì họ quá quan tâm đến việc làm cho nó có kiến trúc hiện đại, để có tòa nhà đẹp và bóng láng. Mà, tôi nghi ngờ có nơi nào trên thế giới có thể vượt hơn hẳn nó không, về vẻ đẹp. Nhưng họ đã không đi sâu đủ để đứng trên nền đá.

¹¹⁷ Đó là vấn đề với các giáo hội chúng ta ngày nay, thưa bạn. Đó là vấn đề xảy ra với người Báp-tít, Giám Lý, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, Nazarene. Chúng ta phải đào sâu, như những cá nhân, và không phụ thuộc vào các giáo hội của mình. Chúng ta phải, tự đào xới, cho đến khi chúng ta đụng vào Tầng Đá đó mà Chúa Jêsus đã phán. “Trên Đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ sẽ không chiến thắng được Nó.” Ngài là Nền Tầng thật duy nhất, thật vậy.

¹¹⁸ Rồi, điều khác nữa, thứ năm, tôi phải nói điều này. Ngài là sự bình an và hạnh phúc vững chắc và kết quả duy nhất. Đó là lý do để chúng ta đến với Ngài. Ồ, tôi biết bạn có thể cười giống như một người ngốc, hoặc bạn có thể ra khỏi đây và cười cho đến khi bạn bị kích động, vì một lời nói đùa rằng ngôi sao điện ảnh

nào đó đã chết, hoặc điều gì đó. Hoặc ai đó, bạn có thể uống hơi quá nhiều, và cười giống như bạn là người điên, nhưng điều đó không đem lại sự bình an. Không có sự bình an khác, và không có hạnh phúc nào khác, giống như sự đến với Chúa Jêsus Christ.

119 Tôi đã thấy người ta ăn mặc. Tôi thấy những phụ nữ trẻ cố gắng tự chải chuốt với những chiếc áo choàng mới của họ, và hành động như thể họ hạnh phúc. Họ không. Họ chỉ đang xây dựng một ngọn lửa vẽ. Bạn không thể sưởi ấm bằng một ngọn lửa vẽ được.

120 Bạn đã nhìn thấy những thanh niên mà cố gắng nghĩ cơ bắp của mình quá to đến nỗi bạn có thể đóng một cây đinh xuống mà không bao giờ chạm anh ta, và một con dao sẽ bị cong lưỡi trên cơ bắp đó. Chỉ cho anh ta một vài năm, và anh ta già đi và nhăn nheo. Không có hạnh phúc Vĩnh cửu nào ngoài Đấng Christ.

121 Nhìn đây. Tôi sẽ đặt... Bất cứ bạn nào ở đây, tối nay, trong sức khỏe hoàn hảo, gia đình bạn trong một sức khỏe hoàn hảo, tất cả chung quanh bạn. Còn mẹ không ở đây thì sao? Làm thế nào bạn biết bố mình không sắp chết bây giờ? Làm thế nào bạn biết rằng một trong những người con của mình đã không bị giết, cách đây vài phút, cách xa nơi này? Làm thế nào bạn biết điều gì khác đã không xảy ra? Làm thế nào bạn biết bạn sẽ ra khỏi tòa nhà này tối nay? Bạn có thể ngã xuống vì một cơn đau tim. Bạn không biết. Vì vậy không có hạnh phúc Vĩnh cửu nào ngoài Đấng Christ. Đó là lý do để chúng ta phải đến với Ngài.

122 Bạn có thể có rượu uýt-ki. Bạn có thể có thú vui. Bạn có thể có những điều khác của thế gian. Nhưng chúng không phải là hạnh phúc hoàn hảo. Không điều gì có thể mang lại sự bình an giống như Ngài. Ngài ban cho sự bình an.

“Ồ,” bạn nói, “tôi đã có sự bình an.”

123 Nếu bạn đã từng có sự bình an thật, thì bạn đã có Chúa Jêsus. Nếu bạn chưa có Chúa Jêsus; bạn không biết bình an nghĩa là gì cho đến khi bạn đến với Ngài.

124 Tôi đã thấy những người, những vị vua, những kẻ thống trị, người nổi tiếng, những vận động viên, những ngôi sao điện ảnh, và tất cả về điều đó. Họ đều không bình an. Hãy nhìn xem

họ. Nhìn xem mắt họ vài phút. Họ là những người tâm thần. Thấy không?

¹²⁵ Không người đàn ông, không người đàn bà, không trẻ em nào, không người nào có thể có sự bình an ngoài Chúa Jêsus Christ. “Ta cho các người sự bình an Ta. Chẳng phải như thế gian, Ta cho các người.” Thấy không? Không như sự bình an mà thế gian cho bạn, nhưng Ngài có sự bình an Đòi đòi, sự bình an yên nghỉ. Nếu bạn sống, nếu bạn chết, nếu...cho dù nếu mưa đến hay mặt trời chiếu sáng, thì bạn vẫn có sự bình an, dù sao đi nữa.

¹²⁶ Tôi thích bài hát cổ của Anh Shakarian mà anh ấy hát, anh chàng thân mến, to, lớn đó hát, “Sự bình an tôi có giống như dòng sông, sự bình an tôi có giống như dòng sông.” Ồ, đúng vậy. Khi bạn có sự bình an, bạn có Đấng Christ. Đấng Christ là sự bình an của bạn. Cho nên đó là lý do tại sao chúng ta phải đến với Đấng Christ, để tìm thấy sự bình an.

¹²⁷ Bây giờ, một điều nữa tôi muốn nói, cho điều thứ sáu. Ngài, hay là...Vâng. Điều thứ sáu, Ngài là thành tựu bền vững duy nhất. Hãy nói cho tôi bất cứ điều gì bạn có thể có được, mà bạn có thể đạt được, sẽ là Vĩnh cửu, bên ngoài Chúa Jêsus Christ.

¹²⁸ Xây một ngôi nhà đẹp. Có một triệu đô la. Là một người phụ nữ nổi tiếng nhất trong đất nước. Người đàn ông mạnh nhất đã từng đi bộ trên những đường phố. Là người đã giành được giải thưởng, kỷ lục của thế giới, bất cứ điều gì bạn muốn là. Xem thử bạn có không suy thoái dần, và suy thoái và chết không. Đúng. Sẽ không mất gì ngoài một ít ánh nắng mặt trời để làm điều đó.

¹²⁹ Vì thế, thành tựu Vĩnh cửu duy nhất đó là, là Chúa Jêsus Christ. Đó, nếu Ngài là điều tốt nhất và đẹp nhất mà chúng ta có thể đạt được, chúng ta hãy—chúng ta hãy tạo nên thành tựu đó của chúng ta vậy. Chúng ta hãy chắc chắn rằng chúng ta có được Ngài. Bạn có thể là thầy giảng đạo, bạn có thể là một mục sư, bạn có thể là chấp sự, bạn có thể là một thành viên giáo hội; nhưng nếu bạn không có trong điều đạt được của bạn...Bạn có thể đạt được để nói, “Tôi sẽ không ngừng cho đến khi tôi trở thành một thầy giảng đạo. Tôi sẽ không ngừng cho đến khi tôi trở thành một chấp sự. Tôi sẽ không ngừng cho đến khi tôi trở thành một thành viên giáo hội.” Những điều đó thì đúng thôi, đáng kính

trọng. Nhưng, hãy lắng nghe đây, thưa anh em, anh em đừng để thiếu Chúa Jêsus Christ, nếu không thì anh em không có được thành tựu Vĩnh cửu đó. Bởi vì, mục sư của bạn, vâng, việc làm mục sư của bạn, chẳng bao lâu sẽ phai tàn đi. Công việc của anh em như một chấp sự chẳng bao lâu sẽ qua đi. Tư cách thành viên giáo hội của anh em sẽ bị phai nhạt trong trí nhớ của con người, chỉ trong một thời gian ngắn. Nhưng nếu anh em có được Chúa Jêsus Christ, thì anh em có được Sự Sống Đời đời, và anh em có thể không bao giờ chết.

¹³⁰ Bây giờ, cuối cùng, tôi muốn nói điều này. Đây là lý do khác chúng ta nên đến với Chúa Jêsus. Ngài là Đấng duy nhất có sự chuyển dịch. Tôi rất vui về điều đó. Ồ, nó làm cho tôi cảm thấy sùng đạo. Đấng duy nhất Mà có thể chuyển dịch. Vâng, thưa quý vị.

¹³¹ Tôi sẽ nói với bạn điều gì. Bạn đi xuống một cửa hàng vào buổi sáng, hay sáng thứ Hai, là ngày kế tiếp Chúa nhật. Bạn đến một cửa hàng thuốc tây và mua một ít thuốc mà sẽ làm cho bạn rất thánh cho đến nỗi chuyển đổi bạn vào miền Vinh hiển. Hãy để—để cho bác sĩ thực hiện một ca phẫu thuật trên bạn, mà sẽ đem lại cho bạn sự biến đổi từ mờ mả trở thành miền Vinh hiển. Bạn trở nên quá thông minh và học thức đến nỗi bạn sẽ biết cách xây dựng, giống như, một tháp Ba-bên khác; nó sẽ chấm dứt cùng cách ấy. Hãy nhận ra. Cố gắng đi theo một cách nào khác, và nhận ra.

¹³² Chính những điều đó duy chỉ có trong Đấng Christ mà Đức Chúa Trời sẽ mang đến với Ngài. Sự biến đổi duy nhất mà có thể được thực hiện từ thế gian đến miền Vinh hiển là thông qua Chúa Jêsus Christ. Ngài là sự biến đổi duy nhất, là con đường duy nhất được biến đổi. Bạn không thể mua nó. Bạn không thể. Bạn không thể làm việc vì nó. Bạn phải nhận được nó. Nó là một món quà dành cho bạn. Sự biến đổi của Đức Chúa Trời, để nhận lấy bạn.

¹³³ Đi xuống đây và mua một ít thuốc tây mà sẽ biến bạn, từ một ông hay bà già, trở lại thành một thanh niên hay thiếu nữ. Hãy tìm ra nếu bạn có thể mua nó. Bạn sẽ không bao giờ được. Nó sẽ

không bao giờ tồn tại, trong lĩnh vực y khoa. Nó sẽ không bao giờ tồn tại trong bất kỳ vương quốc nào ngoài Chúa Jêsus Christ.

¹³⁴ Nhưng Ngài đã phán điều này, “Ai ăn thịt Ta và uống Huyết Ta thì có Sự sống đời đời, và Ta sẽ làm cho người đó sống lại ở ngày sau rốt, biến đổi người ấy, đưa người ấy vào miền Vinh hiển.” “Nếu thân thể thể gian này bị phá hủy, đền tạm thể gian này bị phá hủy, chúng ta chờ đợi một thân thể khác.” Sự biến đổi, những ngôi nhà đánh đổi, đi từ nơi này đến nơi khác. Ngài là Đấng duy nhất có Sự sống Đời đời. Ngài là Đấng duy nhất có hạnh phúc.

¹³⁵ Xin cho tôi, cũng nói điều này? Ngài là duy nhất...Trong Ngài là nơi duy nhất mà bạn có thể đi, nơi bạn có thể thấy Ngài. Nơi duy nhất mà bạn sẽ luôn có thể hiểu Ngài, là khi bạn ở trong Ngài. Bạn phải đến trong Ngài, để hiểu được điều đó. Nếu không, bạn sẽ chỉ—bạn sẽ chỉ tự hỏi và thắc mắc trong đầu. Bạn sẽ đoán. Và bạn sẽ...Nó là một điều bí ẩn đối với bạn. Bạn sẽ không bao giờ hiểu nó.

¹³⁶ Đó là lý do tại sao những người Do Thái đó, trong thời họ, đã nói, “Tại sao, gã này là quỷ Bê-ên-xê-bun. Gã này là *thế này, thế nọ*, và *thế kia*.” Họ chưa bao giờ đến với Ngài. Họ không bao giờ chấp nhận Ngài là Đường Đi. Họ không chấp nhận Ngài là Chân Lý, như Sự Sáng, như Nền Tảng, là Đấng Trước Hết, như Đấng Sau Cùng, như An-pha, Ô-mê-ga, tất cả những điều khác này mà là chính Ngài. Ngài có Mọi sự-trong-Mọi sự. Đó là lý do họ không thể hiểu Ngài khi họ thấy Ngài.

¹³⁷ Phi-líp đến gần, đã đi qua và kiếm Na-tha-na-ên, đưa Na-tha-na-ên đến. Và Na-tha-na-ên, Chúa Jêsus...bước vào trong sự Hiện diện của—của Chúa Jêsus. Khi Na-tha-na-ên đến trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus, thì đúng hơn, Chúa Jêsus nhìn ông và phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên trong người không có điều chi đối trá.”

Ông nói, “Thưa Thầy, Thầy biết tôi khi nào?”

¹³⁸ Phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, Ta đã thấy người, lúc ở dưới cây vả.” Thầy...

139 Các thầy giảng đứng xung quanh đó, các thầy tế lễ, họ nói, “Người Này là Bê-ên-xê-bun. Trong Hăn có ma quỷ. Hăn là một thầy bói.”

140 Chúa Jêsus phán, “Các người nói phạm đến Ta, Ta sẽ tha cho các người. Song ngày nào đó Đức Thánh Linh đến, làm việc giống như vậy, và một lời chống nghịch Điều đó sẽ không bao giờ được tha thứ, trong đời này hay đời sau.”

141 “Làm sao các người có thể,” Ngài phán, “làm sao các người có thể kết tội Ta, trong khi lời của chính các người nói rằng các người là ‘các thần’? Và nếu họ được gọi là ‘các thần,’ là người mà Lời Đức Chúa Trời đến với, làm sao các người có thể kết tội Ta khi Ta nói Ta là Con Đức Chúa Trời?”

142 “Nếu các người biết Cha Ta, thì các người, cũng sẽ biết Ta.” Đúng vậy. Ngài phán, “Không một ai có thể đến với Ta, ngoại trừ Cha Ta kéo người đó đến.” Không ai sẽ hiểu biết được Đức Chúa Trời, ngoại trừ Đấng Christ, bạn chấp nhận Đấng Christ. Bạn không thể hiểu được sự chữa lành Thiên liêng.

143 Tại sao, người nào đó nói, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Mục sư trẻ ở đây có thể giảng điều đó.

144 Một số người trong bạn có thể gãi đầu và nói, “À, tôi không tin điều đó.” Thấy không? Bạn không có điều kiện để tin nó. Chỉ chấp nhận nó, bởi đức tin, và rồi bạn sẽ thấy nó.

145 Chúa Jêsus phán, “Còn ít lâu, và thế gian chẳng thấy Ta nữa, đó là, trật tự thế gian sẽ không thấy Ta nữa. Tuy nhiên, các người sẽ thấy Ta; các người, người tin, vì Ta sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến ngày tận thế. Những công việc mà Ta làm thì các người cũng sẽ làm. Lại các người cũng sẽ làm những việc lớn hơn việc này nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta. Ta sẽ đi, rồi Ta sẽ trở lại và ở với các người.”

146 Ni-cô-đem hỏi một câu. “Làm sao tôi có thể sanh lại được. Tôi đã già rồi. Có thể nào trở vào lòng mẹ tôi lần thứ hai sao?”

147 Ngài đáp, “Nếu một người chẳng được sanh lại, thì không thể thấy Nước Đức Chúa Trời.” Vậy thì, sự biến đổi đó có thật sự “hiểu biết,” hiểu biết Nước Đức Chúa Trời. Nước Đức Chúa

Trời ở trong bạn, vì vậy bạn không thể thấy Nó thật sự được, trừ khi bạn thấy Nó hoạt động. Nhưng cách duy nhất bạn có thể hiểu được Nó, bạn phải được sanh lại. Để được sanh lại, bạn được đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, rồi bạn ở trong Đấng Christ. Và khi bạn ở trong Đấng Christ, Đức Thánh Linh mà đã viết nên Kinh Thánh, để bày tỏ Đấng Christ, thì ở trong bạn, để bạn nhận ra Chính Ngài. A-men. Đó là lý do bạn phải đến với Ngài.

¹⁴⁸ Đó là vấn đề với nước Mỹ ngày nay. Những buổi nhóm này đã lan ra khắp đất nước, từ đông, tây, bắc, và nam. Đó là lý do bom nguyên tử, được bắn ra vì đất nước này. Đó là lý do một sự hủy diệt gần kề. Là bởi vì những công việc của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ, và người ta bỏ đi không tiếp nhận Nó, bởi vì họ không muốn Ngài. Họ hổ thẹn về Ngài. Ồ, họ không hổ thẹn về hội thánh của họ. Họ không hổ thẹn về tôn giáo của họ. Nhưng họ lại hổ thẹn về Chúa Jêsus Christ.

¹⁴⁹ Khi các sứ đồ ở lại hội thánh của họ, và nhận phép báp-têm bằng Đức Linh vào lễ Ngũ Tuần, làm cho họ bước đi loạng choạng như người say, nói tiếng lạ, và hành động kỳ cục, và đi ra, và chữa lành người đau, và vân vân. Và họ bị gọi là một đám người—người—người thất học, ngu dốt. Kinh Thánh nói, “Họ bị coi là vừa ngu dốt và thất học. Nhưng họ chỉ để ý rằng họ đã ở với Chúa Jêsus,” bởi vì họ đã hành động giống như cách Ngài đã làm. Họ biết rằng sự sống của Ngài ở trong họ, bởi vì họ đang làm những công việc mà Ngài đã làm.

¹⁵⁰ Chúa Jêsus phán, trong Tin lành Giảng 14:7, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm các công việc Ta làm.” Thế đấy. Đó là lý do chúng ta phải đến với Đấng Christ ngày nay.

¹⁵¹ Tôi tin chẳng bao lâu nữa Đấng Christ sẽ đến. Tôi tin chúng ta ở cuối con đường. Tôi tin các nước đang suy yếu. Tôi tin thời đại cuối cùng gần kề. Tôi biết là thế. Thành thật mà nói, tôi hoàn toàn biết điều đó. Tôi sẽ đi xa hơn, và nói, “Tôi tin rằng tôi biết điều đó.” Chúng ta đang ở cuối con đường. Chỉ bao nhiêu ngày nữa, bao nhiêu năm nữa, hay những tuần nữa, tôi không biết. Không ai biết. Thậm chí Chúa Jêsus cũng không biết; Ngài phán, “Chỉ, Đức Chúa Trời biết điều đó.” Tôi không biết khi nào nó sẽ xảy ra, giờ nào nó sẽ đến. Nhưng tôi biết sẽ chẳng bao lâu nữa, vì

đây là những điều mà được cho rằng xảy ra ngay trước khi Ngài Tái lâm.

¹⁵² Hãy để tôi thuyết phục bạn, tối nay, bạn tôi ở ngoài Đấng Christ. Nếu bạn cần Nền Tảng vững chắc, Đường Đi, Lẽ Thật, và Sự Sáng, bạn tin nhận Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cá nhân bạn và được đầy đầy Thánh Linh Ngài. Rồi khi Thánh Linh Ngài đi đến hành động, bạn sẽ biết Thánh Linh Ngài.

Đó là vấn đề đối với họ lúc đó. Họ đã thấy Ngài.

¹⁵³ Người đàn bà bên giếng, bà biết nhiều về Đức Chúa Trời hơn phân nửa những thầy giảng biết, vào thời đó. Tại sao, ngay khi bà nhìn thấy Ngài, bà...Ngài trông giống một người Giu-đa bình thường, chỉ một người bình thường. Và Ngài phán với bà, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.”

¹⁵⁴ Bà thưa, “Ồ, thói thường người Giu-đa không xin người Sa-ma-ri uống nước như vậy.”

¹⁵⁵ Ngài đáp, “Nhưng nếu người biết người đang nói với Ai, thì chắc người sẽ xin Ta cho uống. Ta sẽ ban cho người Nước để người không đến đây để lấy.”

¹⁵⁶ Ngài trò chuyện với bà cho đến khi Ngài nhận biết rõ ẩn tình của bà, nắm bắt được bà, điều gì sai với bà. Mọi người trong chúng ta biết điều gì sai trái. Người Mỹ chúng ta tin rằng bà là người nữ tà dâm. Bà có năm người chồng, và đang sống với người thứ sáu.

Vì vậy Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người, và đến đây.”

Bà nói, “Tôi không có chồng.”

¹⁵⁷ Ngài phán, “Người đã nói thật. Người đã có năm đời chồng, và người mà hiện người đang sống với không phải là chồng người. Người đã nói sự thật.”

¹⁵⁸ Bà thưa, “Thưa Ngài, tôi nhìn thấy Ngài là một đấng tiên tri. Bây giờ, chúng tôi biết, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài cho chúng tôi cách ấy. Chúng tôi biết rằng Ngài sẽ bảo cho chúng tôi những điều này.”

Ngài đáp, “Ta là Đấng đó, mà đang nói với người.”

159 Bà bèn bỏ cái vò nước lại, và chạy vào thành phố. Bà đã làm gì? Bà đã tin nhận. Bà đã tin nhận Nó, sự khải thị khi Nó đến với bà. Bà chạy vào thành và nói, “Hãy đến, xem Một Người đã bảo tôi những điều tôi đã làm. Đây chẳng phải chính là Đấng Mê-si sao?” Bà đã tin nhận Nó. Thế đấy.

160 Khi mà, những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê quay lại, nói, “Ông ấy là Bê-ên-xê-bun. Chúng tôi không có liên quan gì với ông ấy. Bởi vì của họ-...” Họ đã có một nền tảng. Họ đã có một đường đi. Họ đã có một đường đi.

161 Kinh Thánh nói, “Có một con đường coi dường như chánh đáng cho loài người; nhưng đến cuối cùng nó thành ra nẻo sự chết.” Vì thế, đừng chọn con đường mà dường như chính đáng đó.

162 Hãy đến với Đấng Christ, tin nhận Chúa Jê-sus làm Cứu Chúa của bạn, và được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Rồi, khi Đức Thánh Linh bắt đầu hành động giữa bạn, bạn sẽ nhận ra Nó.

163 Đó là cách được chữa lành, biết người chữa lành là ai. Chúa Jê-sus Christ là đấng chữa lành. Ngài hành động thế nào nếu Ngài đến đây, tối nay, để chữa lành cho bạn? Ngài sẽ hành động như Ngài đã làm trước đó.

164 Một phụ nữ chen lấn qua đám đông và sờ vào vạt áo của Ngài. Ngài quay lại và phán, “Ai đã sờ đến Ta?” Và mọi người đứng lại. Và Ngài nhìn quanh cho đến khi Ngài tìm ra bà ta. Và Ngài nói với bà rằng bà đã bị bệnh băng huyết, và phán, “Đức tin của người đã cứu người.”

165 Đó là Chúa Jê-sus ngày hôm qua. Đó là Chúa Jê-sus ngày hôm nay, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Bạn không thể tin điều đó cho đến khi bạn đã tiếp nhận Chúa Jê-sus trong bạn, rồi Ngài làm chứng, chính Ngài, rằng Đó là Ngài. Các bạn hiểu tôi muốn nói gì chứ? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Đó là cách để đến với Ngài, là tiếp nhận Ngài.

166 Có bảy lý do tại sao chúng ta phải tin nhận Ngài bây giờ. Chúng ta không thể đi theo ai khác. “Các người chỉ.” Bạn không thể đi ở giáo hội và nhận Điều Đó. Tôi không biết loại giáo phái nào bạn có thể đi đến và có được Nó. Tôi—tôi không có gì chống

lại giáo phái. Nhưng nhiều người chỉ nghĩ, bởi vì họ thuộc về một giáo hội, đó là tất cả họ phải làm. Bạn phải đến với Chúa Jêsus. Ngài là Đường Đi, không phải giáo hội. Ngài là Lễ Thật, chứ không phải giáo hội. Ngài là Sự Sáng, chứ không phải là giáo hội. Ngài là Nền Tảng, chứ không phải nền tảng giáo hội. Ngài là phước hạnh Đời đời, Sự Sống Đời đời, Thành tựu bền vững duy nhất, là sự Biến đổi duy nhất. Con Đường duy nhất để biết Đức Chúa Trời, Con Đường duy nhất để nhìn thấy sự Khải thị, Con Đường duy nhất để được chữa lành, là đến với Ngài. Bạn phải đến với Ngài, và nhận ra Ngài, tin Ngài.

¹⁶⁷ Vậy thì bạn nói, “Ồ, Anh Branham, tôi chưa bao giờ thấy những công việc như thế được thực hiện.”

¹⁶⁸ Ồ, tôi hy vọng bạn thấy. Tôi hi vọng bạn sẽ thấy điều đó. Buổi nhóm này chỉ đang sắp sửa bắt đầu. Tôi muốn bạn ở đây, mong muốn tìm gặp Ngài, để biết Ngài, sẽ cầu nguyện để biết Ngài. Bao nhiêu người muốn biết Ngài để bạn có thể nhận ra Ngài nếu Thánh Linh Ngài đến trong buổi nhóm này? Xin giơ tay lên. Nói, “Tôi muốn biết Ngài trong cách như vậy để tôi có thể nhận biết Ngài.” Tôi cảm ơn bạn.

¹⁶⁹ Làm thế nào bạn nhận ra Ngài? Bởi vì Ngài sẽ làm những công việc giống như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất. Bây giờ, Tin lành Giảng 5:19, Ngài đã nói gì?

¹⁷⁰ Ngài đi qua hồ Bê-tết-đa, ở đó, có đám đông người, què quặt và đau ốm. Chúa Jêsus đi bộ qua hai ngàn người đó, hay nhiều người, hơn nữa, bước đi qua họ. Ngài thấy một người đàn ông nằm trên ổ rơm. Vì, Ngài biết, đấy; Ngài đã nhìn thấy anh ta, trước đó. Anh ta ở đó suốt những năm này. Và Ngài nói...Anh ta không bị què, anh ta có thể đi. Ngài phán, “Người có muốn lành chăng?”

¹⁷¹ Anh ta đáp, “Tôi chẳng có ai để quăng tôi xuống nước. Lúc tôi đang đến, thì người nào khác đến trước tôi, có thể đi nhanh hơn, đến trước tiên.” Anh ta nói, “Lúc tôi đang đến, người khác bước xuống trước tôi.”

¹⁷² Ngài phán, “Hãy vác giường người và đi về nhà.” Người ấy bèn vác giường mình và bước đi.

173 Anh ta bước ra và để lại họ ở đó. Vậy thì, điều đó nghe có vẻ không tốt, phải không? Nhưng đó là Chúa Jêsus. Trong lòng, “Tại sao?”

174 Bây giờ, nếu các bạn chỉ đọc tiếp, câu khác, câu thứ 19, bạn sẽ hiểu tại sao Ngài làm điều đó. Khi họ hỏi Ngài, Ngài phán, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Con chẳng tự Mình làm được việc gì. Nhưng chỉ làm điều chi mà Ngài thấy Cha làm, Con cũng làm như vậy.” Các bạn hiểu điều đó không? “Như Cha, làm, Ta cũng làm như vậy.” Nói cách khác, “Cha tỏ cho Ta thấy khả năng. Ta thấy những gì Ngài nói Ta làm, và Ta—Ta sẽ chỉ nói những gì Ngài bảo Ta nói. Ta chỉ làm những gì Ngài bảo Ta làm.”

175 Ồ, đó là Nền Tảng. Đó là Lẽ Thật. Đó là Đường Đi. Đó là Sự Sáng. Halêlugia! Đó là Chúa Jêsus.

Nói, “Tôi chưa bao giờ nhìn thấy Ngài.”

176 Xin cho tôi nói điều này, để kết luận. Cách đây vài tuần, ở dưới Florida, gần Vịnh Mê-xi-cô, nơi nào dưới đó, hay dưới the Keys nơi nào đó. Có một—một bác sĩ, tôi nghĩ là thế, đã đi câu cá. Và ông—ông ấy thuê một người hướng dẫn lớn tuổi mà được cho là hướng dẫn viên rất tốt, biết cách để đưa ông ấy vào và ra dòng nước. Và người hướng dẫn lớn tuổi này chỉ ngồi trong con thuyền, và chèo ra, và chèo ra xa chỗ đó một chút, với mái chèo của mình, và đợi một lát. Và ngày hôm đó trời không sáng lắm.

177 Và—và người đó bắt đầu cảm thấy những cơn gió là lạ, khi nó đến trên đại dương mỗi buổi sáng, gió xoáy. Ông nói, “Này,” ông ta bắt đầu suy nghĩ, “chúng ta đang nổi trôi ngoài biển. Thủy triều đang dẫn chúng ta ra xa.” Ông nhìn con thuyền, trông như đang di chuyển. Ông nói, ông suy nghĩ, “Mình không muốn nói với người hướng dẫn đó, nhưng tốt hơn là—tốt hơn là mình nên nói điều gì đó.” Ông phát điên lên. Ông ấy nói, “Này, thưa ông, chúng ta đang trôi ra ngoài biển, phải không?”

“Ồ,” ông kia nói, “tôi không nghĩ vậy.” Bình tĩnh, yên lặng.

178 Một lát sau, ông ta để ý con thuyền, vẫn đi ra, sương mù và trời tối. Ông ta nói, “Chúng ta đang trôi ra biển. Hãy làm điều gì đó. Ông là người hướng dẫn mà. Hãy làm điều gì đi. Nhanh lên. Chúng ta ra ngoài biển rồi. Làm cách nào để chúng ta quay lại?”

179 Người hướng dẫn lớn tuổi, chỉ yên lặng như có thể được, ngồi ở đó, và nói, “Ồ, chỉ đợi một chút thôi, trời sẽ sáng đấy, rồi chúng ta sẽ biết chúng ta đang ở đâu.”

180 Cứ đợi một lát. Có lẽ Ánh Sáng thật của Chúa chiếu vào tòa nhà này, tối nay. Rồi bạn sẽ thấy bạn đang ở đâu. Bạn sẽ thấy con đường nào để đi, sau đó.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

181 Lạy Cha trên Trời, có lời được chép trong Kinh Thánh, “Ta là Đường Đi, Chân Lý, và Sự Sáng. Chẳng bởi Ta, không ai được đến cùng Cha. Ta là cái cửa của thiên.” “TA LÀ, TA LÀ, TA LÀ,” vãn vãn, cho đến khi cuối cùng, Ngài phán, “TA LÀ ĐẮNG TA LÀ.” Đấng “TA LÀ” đó không phải ngày hôm qua cũng không phải ngày mai. Chính là trong hiện tại, không hề thay đổi, “TA LÀ.” Trong mọi thời đại, trong mọi thế hệ, luôn suốt Đời đời, vẫn, “TA LÀ.” Bây giờ, Ngài vẫn là đấng “TA LÀ” vĩ đại đó, chứ không phải “Ta đã là” hoặc “sẽ là.” Tuy nhiên, Ngài đã là, và Ngài sẽ là. Nhưng, tuy nhiên, Ngài luôn hiện diện, “TA LÀ.”

182 Không lạ gì sứ đồ hỏi, “Lạy Chúa, chúng tôi có thể đi theo ai? Chúng tôi có thể đi theo ai? Chúng tôi nhìn thấy Ngài làm những việc này. Chúng tôi biết nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng, thì không ai làm được những điều này.”

183 Ni-cô-đem cũng tuyên bố như vậy, “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là Giáo sư từ Đức Chúa Trời đến. Chúng tôi biết điều đó. Chúng tôi những người Pha-ri-si, chúng tôi những thành viên giáo hội, chúng tôi biết điều đó. Chúng tôi không thể chấp nhận nó. Chúng tôi bị đuổi ra ngoài giáo hội. Nhưng chúng tôi biết rằng Thầy là Giáo sư đến từ Đức Chúa Trời, vì không ai có thể làm được những công việc mà Thầy làm, nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng người đó.”

184 Thật vậy, Chúa ôi, ngày nay cũng vậy. Ngài cũng là Nền Tảng; cũng là Đường Đi, Chân Lý, Sự Sáng đó. Cũng Nền Tảng đó! Ngài cũng là sự phước hạnh đó. Ngài cũng là sự chuyển dịch đó. Ngài cũng là tất cả giống như vậy. Ngài hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi; cũng là Đấng mà biết điều bí mật của tấm

lòng. Hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi; cũng là người chữa lành đó, cũng là Cứu Chúa đó.

¹⁸⁵ Đức Chúa Trời ôi, có lẽ có những tội nhân ở đây. Hai mươi hay ba mươi bàn tay giơ lên, cách đây một lát, khi con hỏi ai muốn nhìn thấy Ngài. Con để họ chờ, lâu hơn một chút, để nói lời nhận xét cuối cùng, “Hãy đợi cho đến khi Con chiếu sáng, rồi các bạn sẽ nhìn thấy mình ở đâu. Đừng có điên rồ. Đừng có chạy ra khỏi hội thánh. Đừng có, nói, ‘Thật quá nóng để ở đây lâu hơn nữa.’ Nhưng chúng ta hãy đợi một lát. Hãy để cho Con chiếu sáng. Hãy để cho Sự Sáng đến. Hãy để Chúa Jêsus đến và thi hành và làm giống như Ngài đã làm ở đây khi Ngài còn trên đất, rồi chúng ta sẽ thấy con đường nào để đi.” Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus và vì sự vinh hiển Ngài. A-men.

Tôi biết trời nóng lắm. Chúng ta không còn nhiều thời gian.

¹⁸⁶ Bao nhiêu người tin rằng những lời tuyên bố đó là đúng? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Không có cách nào khác để thay đổi. Không có cách nào khác.

“Ồ, làm sao anh có thể chắc chắn được?”

¹⁸⁷ Tôi đã lên án giáo hội, như là một tổ chức. Tôi đã lên án nền tảng mà nó dựng trên đó, trên học thuyết giám mục và vân vân, “Có một hình thức tin kính, mà chối bỏ Quyền phép đó.” Bởi vì, họ không tin vào sự chữa lành Thiêng liêng. Họ không tin vào phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Họ không tin thuyết sự Dạy dỗ Phúc âm trọn vẹn. Giáo phái của họ, những người Ngũ Tuần, đang đi xa dần. Đúng vậy. Nazarene, Hành hương Thánh khiết, họ bị trôi giạt, bởi vì họ bắt đầu chấp nhận giáo lý của con người, tôn giáo lá vả. Con người, đi đạo, “Chúng ta có thể đi đâu?” Bạn sẽ giống như bảy mươi người, mà sẽ bỏ đi chẳng?

¹⁸⁸ Hay là, bạn sẽ giống như Phi-e-rơ, tối nay? Đã nói, “Lạy Chúa, chúng tôi sẽ đi đâu? Chúng tôi có thể đi theo ai khác? Chúng tôi đã thấy rằng Ngài có Lời của Sự sống Đời đời. Ngài là Đấng duy nhất có Nó.”

¹⁸⁹ Và Chúa Jêsus là Đấng duy nhất giữ linh hồn bạn trong tay Ngài. Giáo hội của bạn không thể giúp bạn. Đấng Christ giúp bạn.

190 Bạn có thể tìm thấy ở đâu...hoặc tin hoặc thấy Nền Tảng mà có thể đạt được bất cứ điều gì sau cái chết? Một giáo hội có thể làm gì cho bạn sau cái chết? Một giáo hội có thể làm gì cho bạn khi bác sĩ bó tay? Con người có thể làm gì cho bạn khi y học từ bỏ bạn, để bệnh ung thư ăn dần? Không có điều gì cả.

191 Nhưng có một Nền Tảng. Có một Đấng. Có một Con Đường. Có một Sự Sáng. Có một Đức Chúa Trời. Có một đấng chữa lành. Có một Đấng Cứu Rỗi. Có một Đấng vinh hiển, và Ngài ở giữa chúng ta tối nay, bởi vì Ngài đã hứa Ngài sẽ là.

192 Và Ngài đã phán, “Nơi nào có hai hay ba người nhóm lại trong Danh Ta, Ta sẽ ngự giữa họ. Những việc mà Ta làm thì họ cũng sẽ làm. Còn ít lâu, và thế gian,” đó chỉ là giáo hội, những người ở ngoài, “họ sẽ không nhìn thấy Ta nữa. Tuy nhiên, các người sẽ nhìn thấy Ta, vì Ta...” Và bất cứ ai từng đi học ngữ pháp đều biết rằng “Ta” là đại từ nhân xưng. Hiểu không? “Ta sẽ ở với các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế. Và những việc Ta làm các người cũng sẽ làm.” Những việc Ngài đã làm là gì? Như Cha đã tỏ cho Ngài.

193 Đó là lý do tôi nói trong lời kết của mình, “Hãy đợi.” Tôi không giảng cho bạn điều vô ích đâu. Nếu Chúa Jêsus không làm những gì mà tôi nói, những gì mà Kinh Thánh nói Ngài đã làm, những gì tôi đã trích dẫn, bạn...lời Kinh Thánh nói Ngài đã làm, thì tôi đã nói với bạn là sai; thế thì Kinh Thánh sai; lúc đó chúng ta hãy đi ra và tìm Hồi giáo, chúng ta hãy tìm Phật, tôn giáo khác nào đó mà đúng.

194 Xin để tôi nói với anh em ngay bây giờ, thưa anh em, trước khi anh em bắt đầu, chỉ có một Con Đường duy nhất, một Lễ Thật duy nhất. Chỉ có một tôn giáo duy nhất tồn tại, mà có thể chứng minh rằng Người sáng lập của họ đã từ kẻ chết sống lại và sống mãi mãi, a-men, đó là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Họ dựng nên Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, và bất cứ cái gì nữa, Nazarene, Hành hương Thánh, Ngũ Tuần. Mọi người mà được sinh ra trong Nước Đức Chúa Trời, mà đã tin nhận Chúa Jêsus Christ, thì được xây dựng trên Nền tảng đó và có thể không bao giờ qua đi, yên nghỉ trên hy vọng Đợi đợi đó. Mặc dầu họ có thể ném bụi lên quan tài của anh em, trong tuần tới, tuy nhiên điều

đó sẽ không làm phiền anh em chút nào. Anh em cứ di chuyển từ tòa nhà cũ này, đến tòa nhà mới, đó là tất cả. Nó sẽ khiến anh em sống lại trong ngày sau rốt.

¹⁹⁵ Chúa Jêsus Christ là nơi duy nhất để quay lại. Tôi quay lại với Ngài, bằng cả tấm lòng, với tất cả sức lực của tôi. Như tôi sẽ làm nếu tôi có năm trăm ngàn, như chúng ta đã làm ở Bombay. Ở đây trong nhà thờ nhỏ này, tối nay, của một trăm năm mươi người, hay gần như thế, có lẽ không nhiều như thế. Cùng cách đó, để yên nghỉ chính tôi trên Ngài, rằng Ngài sẽ tự bày tỏ chính Ngài bằng cách nào đó, tối nay, mà sẽ làm cho anh em hiểu rằng Ngài ở đây.

¹⁹⁶ Thẻ cầu nguyện à? Anh đã phát ra cái nào không? [Người nào đó nói, “Có.”—Bt.] Đúng thế. Anh nói anh đã phát ra bao nhiêu? [“Khoảng hai mươi.”] Anh Ruddell, tôi đang trông mong, tối nay, thật sự. Nhưng trời nóng quá, mọi người bị ép chặt và chặt kín, và chặt kín ở trong đây, và vân—vân vân. Nhưng chính—chính là điều đó, tôi đoán, họ...Giống như tôi đoán, trước tiên. Tôi muốn đi với vợ tôi, và tôi lái xe, xem thử nếu có...bao nhiêu người ở đây, và tôi thấy nó đầy người, tôi chỉ trở vào lại. Hiểu không? Đến, quay lại, trở về.

¹⁹⁷ Bây giờ, trời thì nóng. Nhưng, ồ...[Băng trống—Bt.] Chỉ vài phút, và rồi có thể chúng ta mất vài phút nữa, vài phút nữa, và cầu nguyện cho họ.

¹⁹⁸ Bây giờ, tôi không nói Chúa sẽ làm bất kỳ điều gì đáng chú ý cho chúng ta. Có lẽ Ngài sẽ làm. Có thể Ngài không làm. Tôi không biết.

¹⁹⁹ Bây giờ, gì hả, anh đã bắt đầu từ số một chứ? [Người nào đó nói, “Một.”—Bt.] Một. Được rồi. Ai có thể cầu nguyện số một? Xin bạn chỉ đưa tay lên. Ai đó có thể cầu nguyện số một. [Người nào đó nói điều gì đó.] Anh chắc chắn về điều đó chứ? Số một? [“Cứ tiếp tục. Đang đứng ở phía sau.”] Ồ, xin lỗi. Được rồi, thưa bà, bà đến ngay đây.

²⁰⁰ Số hai, ai có số hai? Thẻ cầu nguyện số hai, xin đưa tay mình lên. Một cô bé...Ồ, tôi—tôi xin lỗi. Thẻ cầu nguyện số hai, xin đưa tay lên. Được rồi.

201 Anh muốn nói thẻ cầu nguyện số hai không có ở đây? [Người nào đó nói, “Đây này.”—Bt.] Quý bà đó. Được rồi. Đến ngay đây, thưa bà. Ngay trên đây.

202 Số ba. Nhìn nhanh lên, nào, có thể ai đó bị điếc, hoặc ai đó không thể giơ tay lên. [Người nào đó nói, “Đây này.”—Bt.] Số ba, xin vui lòng, giơ tay lên. Thẻ cầu nguyện số ba. Được rồi, thưa ông. Tôi biết người này. Được rồi.

203 Số bốn, giơ tay lên. Thẻ cầu nguyện số bốn. Người nào đó có thẻ cầu nguyện số bốn, xin vui lòng. Bà này ở đây. Tôi tin tôi biết bà đó. Tôi không lầm. Tôi nghĩ tôi biết. Số bốn.

Số năm. Xoay lại phía sau chứ. Được rồi.

Số sáu. Thẻ cầu nguyện số sáu. Được rồi.

Số bảy. Thẻ cầu nguyện số bảy, quý ông đang đến.

Số tám.

204 Billy, con đi xuống và xếp hàng họ, để quý vị có chỗ để đứng, hay điều gì khác.

Số chín. Ai có thẻ cầu nguyện số chín?

205 Quý bà này đây à? Được rồi. [Người chị ấy nói, “Số tám.”—Bt.] Số tám. Được rồi.

206 Số chín, ai có thẻ cầu nguyện số chín? Nhìn xung quanh. Ai đó có thể bị điếc. Số chín. Số chín. Họ đã đi ra ngoài không? Nhìn quanh xem thử...Này, bất cứ ai mà có thẻ cầu nguyện trên tay, nhìn chung quanh. Có thể ai đó không thể đứng lên. Thẻ cầu nguyện số chín. Chúng ta không muốn bỏ sót ai.

207 Có phải bà này ở đây có số chín không? [Người nào đó nói, “Không, thưa anh. Mười bốn.”—Bt.] Nhìn xem.

208 [Người nào đó nói, “Hai mươi sáu. Hai mươi sáu.”—Bt.] Không. Không. Đó là—đó là cách ở trên đó.

209 Số chín. Các bạn không lên, trừ khi số của bạn được gọi, nếu bạn muốn. Số chín.

210 Tôi biết bà này. Bà Ford, bà có thẻ cầu nguyện số chín chứ? Ai đó thấy. Có lẽ bà ấy không nghe được. Gene, vui lòng xuống đây, một chút thôi, và xem thử về điều đó? Anh Fred, đến đây và giúp Billy, một phút thôi. Được rồi.

211 Số mười, ai có số mười? Số chín, số mười?

212 Mọi người ở đâu? Được rồi. Thế thì, chúng ta sẽ bắt đầu với những người này, có những số này. Được rồi.

213 Bây giờ, bao nhiêu người trong quý vị ở đó trong hàng cầu nguyện biết tôi? *Anh* biết tôi, và *anh ấy* biết tôi. Được rồi.

214 Bao nhiêu người ở ngoài đó trong khán thính giả mà không biết tôi? Và tôi không...Bạn biết rằng tôi không biết điều gì không ổn với bạn, và tuy nhiên bạn bị đau? Hãy giơ tay lên. Được rồi. Được rồi.

215 Bây giờ, bạn không biết tôi, và tôi không biết bạn, tôi muốn bạn làm điều này. Tôi muốn bạn ngược lên lối này, và hành động giống như người nữ này đã làm, trong khi chúng ta chỉ có hàng cầu nguyện nhỏ này.

216 Bây giờ, hãy xem. Họ những người bị đau. Tôi không thấy những người què, nhưng—nhưng những người này đau. Vậy thì, nếu họ cần chữa lành, ồ, có một Người có thể chữa làm cho họ, đó là Chúa Jêsus Christ, một Người. Vậy thì, Ngài chữa lành bằng cách nào? Ngài làm điều đó bằng cách nào? Bởi vì quý vị tin rằng Ngài đã làm điều đó, rằng bạn tin Ngài đã làm. Bây giờ, nếu Ngài sống, thì Ngài vẫn là đấng chữa lành. Đúng vậy không? Hãy giơ tay lên. Nếu Ngài vẫn sống, Ngài vẫn là đấng chữa lành. Đúng vậy. Rồi, nếu Ngài có thể chứng minh với bạn rằng Ngài vẫn sống, ở đây tối nay, nếu Ngài có thể chứng minh với chính Ngài.

217 Bây giờ, Ngài không thể ở đây trong hình thể con người, bởi vì thân thể của Ngài đang ngự bên hữu Đức Chúa Trời. Bao nhiêu người biết điều đó? Và biết rằng Thánh Linh, mà ở trong Ngài, quay lại đây bây giờ đang làm những công việc mà Nó đã làm khi Nó còn ở trong Ngài, những gì Ngài đã phán. Được rồi. Vậy thì, nếu như Ngài sẽ làm cùng công việc mà Ngài đã làm, trong chúng ta.

218 Bây giờ, bạn nào không có thể cầu nguyện, và không biết tôi, và hãy giơ tay lên, bạn nhìn lối này, và nói, “Lạy Chúa, con tin rằng Ngài đang ở trong đây, và con muốn Ngài chạm đến áo Ngài. Vì Kinh Thánh nói rằng Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, ngay bây giờ, mà có thể cảm thông sự yếu đuối của con. Con bị đau, và

con cần lời cầu nguyện. Và con muốn chạm vào áo Ngài. Thế thì, Ngài phán qua Anh Branham và nói với con những gì phải làm.” Chỉ—chỉ làm điều đó, nhận ra Ngài có ở đây, hay không.

219 Ai là người đầu tiên trong hàng người cầu nguyện? Được rồi. Có phải quý bà...Đây, người đàn bà ngồi trong ghế ở đây phải không? Được rồi. Được rồi.

220 Điều đầu tiên, tôi—tôi tin tôi—tôi không biết chị, tôi không nghĩ. Chúng ta là những người xa lạ với nhau. [Người chị ấy nói, “Vâng, chúng ta không biết nhau.”—Bt.] Chúng ta là những người xa lạ. Được rồi. Bây giờ, đây là người phụ nữ mà tôi không biết. [“Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”] Tôi không biết gì về chị ấy. Chưa bao giờ nhìn thấy chị trong đời. [“Đúng. Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”] Chị ấy là người xa lạ đối với tôi.

221 Và chúng ta ở đây như là một bức tranh, thật giống như ở trong Kinh Thánh. Đây một người đàn ông và một người đàn bà gặp nhau, giống như Tin lành Giảng 4, nếu bạn muốn đọc nó. Chúa Jêsus gặp người đàn bà bên giếng. [Chị ấy nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”—Bt.] Và Ngài chưa bao giờ nhìn thấy bà ấy, và bà ấy không thấy Ngài, trước đó.

222 Vì vậy Ngài phán, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.” Ngài đang làm gì? Tiếp xúc với linh của bà.

223 Và bà nói, “Thói thường người Do Thái không xin uống nước người Sa-ma-ri như vậy. Chúng ta không có liên quan.”

Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng ngươi, và đến đây.”

Bà thưa, “Tôi không có chồng.”

224 Phán, “Điều đó đúng. Ngươi đã có năm người chồng. Người mà ngươi đang sống với không phải là chồng ngươi.”

225 Bà thưa, “Lạy Ngài, tôi nhìn biết rằng Ngài là một đấng tiên tri. Bây giờ, chúng tôi biết, những người Sa-ma-ri chúng tôi, chúng tôi biết rằng khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ bảo cho chúng tôi những việc này. Nhưng Ngài là Ai?”

Ngài đáp, “Ta là Đấng ấy, người đang nói với ngươi đây.”

226 Và bà chạy vào, kể với cả thành phố. “Hãy đến, xem một Người đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm,” hay điều gì đó về bà. “Ấy chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao?”

[Người chị ấy nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”—Bt.]

227 Ồ, nếu đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si trong ngày đó, và Ngài hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi, sẽ chẳng giống như nó đã xảy ra lúc đó sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài chẳng đã làm giống như vậy sao? [“A-men.”]

228 Bao nhiêu người trong quý vị ở trong tòa nhà này, là tội nhân, hoặc không, sẽ tin điều đó nếu Ngài làm điều đó giống như vậy? Hãy giơ tay bạn lên.

229 Bây giờ ở đây là bàn tay tôi. Theo như tôi biết, tôi chưa bao giờ nhìn thấy người phụ nữ này trong cả đời tôi. [Chị ấy nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”—Bt.] Chị ấy đang đứng ở đây, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.” Chị ấy có thể là một Cơ-đốc nhân. Chị ấy có thể không phải.

230 Có nhiều người nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus,” mà không biết gì về Ngài. Nhiều người lắm. Thấy không? Ngài đã phán, “Nhiều người sẽ đến với Ta, Ngày đó, nói, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa.’ Ta chưa hề biết các ngươi bao giờ,” Ngài phán.

231 Vậy thì, nếu Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi, và Ngài ở đây giữa chúng ta, nếu tôi có thể hạ mình xuống trước Ngài, để quy phục Ngài, thì Ngài làm việc qua tôi giống như Ngài đã làm của Ngài...Đức Chúa Trời sẽ làm việc qua tôi giống như Ngài đã làm qua Chúa Jêsus, với người đàn bà bên giếng? Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì, chúng ta đây này, cả hai chúng ta chưa bao giờ nhìn thấy nhau. Điều đó làm cho tất cả chúng ta tin không? [“A-men.”] Nó làm mạnh đức tin của bạn phải không? [“A-men.”] Rồi nếu Ngài ở đây, nếu Ngài sống, thì Ngài vẫn là Cứu Chúa của bạn, vẫn là người chữa lành của bạn. Đúng không? [“A-men.”] Vậy xem thử Ngài sẽ không.

232 Bây giờ, Đức Chúa Trời ôi, điều này ở trong tay Ngài giờ này. Phần còn lại thuộc về Ngài, vì chúng con biết rằng con người không thể làm những việc này. Nó phải đến từ Ngài. Xin, Cha

ôi, tối nay, vì sự ích lợi của những người đang ngồi ở đây, vì sự vinh hiển của Phúc Âm, xin điều đó được nên, tối nay, Cha ôi, hầu cho dân sự biết rằng Ngài vẫn là Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

²³³ Và có lẽ sự—sự tối tăm mà có lẽ ở trong một số tấm lòng của họ giờ này, không biết, đoán mò, đang tự hỏi, Ngài sẽ thật đến và chiếu ra Sự Sáng đó không, thế thì, xin cho họ thấy Con Đường đó, và di chuyển vào trong Ngài. Nếu họ đau ốm, xin cho họ được chữa lành. Nếu họ bị hư mất, xin cho họ được cứu rỗi. Chúng con sẽ thấy con đường trở lại bờ biển, khi Con dấy lên. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho “Mặt Trời công nghĩa mọc lên với sự chữa lành trong cánh cửa Ngài,” và trải ra sự Hiện hữu lớn của Ngài trên nơi này. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu xin điều đó vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²³⁴ Tôi muốn các bạn cung kính, vì chúng ta nhận ra rằng chúng ta không thể... Đây không là hội thánh chơi đùa. Đây là sự kêu gọi sự Hiện diện của Đức Chúa Trời Toàn Năng vào trong tòa nhà nhỏ này.

²³⁵ Bây giờ các bạn thấy tôi đang đứng ở đâu không? Có một trăm năm mươi người ở đây. Tôi đã nói điều này trước hàng vạn, và một trăm ngàn, và nhiều như năm trăm ngàn, vào một lần, nơi mà họ đang ngồi đó với những người vô thần, những người không tin, những người không tin đạo, những người điều khiển rắn, và mọi thứ khác. Ngài sẽ không sai.

²³⁶ Bây giờ, Ngài phải chứng minh rằng Ngài là Đức Chúa Trời của Kinh Thánh, hay Ngài không phải là Đức Chúa Trời của Kinh Thánh. Và nếu Ngài là Đức Chúa Trời của Kinh Thánh, thì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, nếu Ngài có thể nói với người đàn bà này bà ở đây vì điều gì. Tôi chưa bao giờ thấy bà ấy. Hoặc, nói với bà điều gì đó bà biết tôi không biết điều gì về. Nếu Ngài có thể nói với bà ấy bà ở đây vì việc gì, giống như Ngài đã làm với người đàn bà bên giếng, nếu Ngài có thể giải thích với bà điều gì đó mà bà ấy biết. Nếu tôi không biết gì về bà ấy, và bà ấy không biết tôi, thì ở đây chúng tôi đang đứng ở đây lần đầu tiên trong đời, chắc chắn điều đó sẽ làm bà rúng

động rất nhiều, cho đến khi tất cả sương mù đi khỏi bà. Xin Ngài ban cho điều đó, là lời cầu nguyện của tôi.

²³⁷ Bây giờ, người phụ nữ ngồi đây được cầu nguyện cho, tôi muốn mỗi người đều tin bây giờ. Bây giờ, không biết người phụ nữ này, tôi sẽ chỉ muốn nói với chị ấy chỉ một lát, như Chúa chúng ta đã làm với người—người đàn bà ở bên—bên giếng, chỉ để tiếp xúc với linh của bà ấy.

²³⁸ Bây giờ, chúng ta chắc là...Chúng ta chưa bao giờ gặp nhau trước đây, nhưng Chúa biết chị, và Ngài biết tôi. Nếu Ngài có thể nói với tôi chị đến đây vì điều gì, để hỏi tôi về, điều gì đó mà—mà chị biết. Và tôi không biết gì về chị.

²³⁹ Này, nếu Ngài đã sai chị đến đây, và đã đưa tôi đến đây, để có thể giải thích với chị, hoặc Ngài có thể nói qua tôi và nói với tôi vì điều gì chị đến trên bục giảng này, điều đó sẽ làm cho chị tin nhận Ngài chứ? [Người chị ấy nói, “Vâng, sẽ vậy.”—Bt.] Nó sẽ khiến chị tin điều đó chứ? Vậy thì, tôi hiểu.

²⁴⁰ Và cử tọa nói họ sẽ tin. Vậy thì, chúng ta ở đây, sẵn sàng cho điều gì đó xảy ra, nếu Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời. Cùng việc mà Chúa Jêsus Christ đã làm!

²⁴¹ Tôi có thể nhìn thấy người phụ nữ này bây giờ. Chị ấy muốn tôi cầu nguyện cho đôi mắt của chị. Đôi mắt chị ấy có điều gì đó không ổn. [Chị ấy nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus. Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”—Bt.] Vậy thì, đó không phải là dự đoán. Đúng vậy. [“Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus. Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”] Thị lực của chị ấy đang làm chị ấy không ổn, và chị ấy muốn được cầu nguyện cho, đôi mắt của mình. Đó là sự thật. Đó là...Nếu đúng vậy, hãy vẫy chiếc khăn tay với họ, chị ơi. [“Ngợi khen Danh Ngài, Chúa ôi.”]

²⁴² Bây giờ, tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy trước đây, trong đời mình. Đòi gì làm thế? Điều gì làm thế? [Chị ấy nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi. Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”—Bt.] Chị ấy dường như là một người rất tử tế. Các bạn nghĩ tôi đoán điều đó không? Được rồi, chúng ta sẽ thấy. [“Lạy Chúa, chúng con ngợi khen Danh Ngài, tối nay, Chúa Jêsus ôi.”] Bây giờ, quý chị...

243 Để tất cả sự nghi ngờ có thể được lấy sạch ra khỏi hội thánh này, từ nay về sau, để khi Anh Ruddell giảng rằng, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi,” để điều đó có thể được biết đến, bởi bực giảng này, mà Chúa Cứu Thế Jêsus đã biểu hiện vinh hiển của Ngài và đã chứng minh nó là vậy. [Chị ấy nói, “Vâng, lạy Chúa. Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”—Bt.]

244 Bây giờ, vâng, tôi nhìn thấy chị ấy...Mắt chị ấy đang yếu dần đi. Đó là chứng loạn thị trong mắt chị. [Chị ấy nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”—Bt.] Thế thì, điều khác nữa, chị ấy có chuyện gì đó không ổn với chị. [“Cảm ơn Ngài, Ôi Chúa Jêsus.”] Chị ấy đã có một...Chị ấy đã có một ca phẫu thuật nào đó. [“Cảm ơn Ngài, Ôi Chúa Jêsus. Ồ!”] Điều đó đã để lại một vết sẹo lớn. Chị ấy không đến từ thành phố này. [“Cảm ơn Ngài, Chúa ôi.”] Cũng không đến từ bang này. [“Ồ!”] Chị ấy đến từ Kentucky. Đúng vậy. Và chị có một đứa con gái chị muốn cầu nguyện cho nó. [“Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus. Halêlugia! Halêlugia!”] Một bé gái, khoảng tám hay mười tuổi. [“Ồ!”] Chị muốn cầu nguyện cho con gái đó bởi vì con gái đó phải phẫu thuật. [“Cảm ơn Ngài, Chúa ôi. Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”] Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

245 Hãy xem thử điều đó đúng hay không. Điều đó đúng không, chị ơi? Nếu đúng, xin vẫy chiếc khăn lần nữa, cho mọi người thấy. [Chị ấy nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus. Nó chỉ sáu tuổi.”—Bt.] Đó là một bé gái. Được rồi.

246 Chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết tên chị là gì không? [Chị ấy nói, “Vâng, lạy Chúa. Vâng, Đức Chúa Trời ôi.”—Bt.] Nếu Đức Chúa Trời...Ở đây, tôi sẽ tỏ cho chị một điều khác. Ở đây đến một người đàn ông, đang đứng bên cạnh chị, đó là chồng chị. [“Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus. Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”] Người ấy đang ngồi ngay phía sau chị đây. Đúng thế. [“Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus. Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”] Anh ấy cũng cần sự chữa lành. Anh ấy bị bệnh thấp khớp. Đúng thế. [“Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”] Anh tên là Camper. [“Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”] Đúng thế. Và anh đến từ Kentucky. Đi về Kentucky, và nhận lãnh...Lấy chiếc khăn tay đó và đặt trên đứa trẻ. [Chị ấy kêu lớn, “Ồ!”] Hãy tin bằng cả tấm lòng, không có phẫu thuật. Amen. Chị tin với cả tấm lòng không? [“Ồ!”]

247 Đó gần như là một bộ bách khoa toàn thư của cuộc đời người đàn bà này. Tôi giữ tay tôi, tôi chưa bao giờ gặp chị ấy trước đây, trong đời. Đúng.

248 Bây giờ, xem nào, anh ấy chạm cái gì? Anh ấy đã làm gì? Anh đã chạm vào Thầy Tế Lễ Tối Cao. Anh đã chạm vào Đấng mà có thể cảm thông sự yếu đuối của chúng ta. A-men.

249 Bây giờ, sự chữa lành là chứng cứ của chính Đức Chúa Trời, sự Vinh hiển của Chính Ngài. Được rồi.

250 Chị, tôi tin rằng chị là người lạ đối với tôi. Tôi không nghĩ là tôi biết chị. Đức Chúa Trời biết chị. Nếu Chúa tỏ cho tôi những nan đề của chị là gì, hoặc chị muốn gì; là bệnh tật, nhà cửa, hay có thể là bất cứ điều gì; chị sẽ tin bằng cả tấm lòng mình, phải không, chị? [Chị ấy nói, “Ồ, vâng.”—Bt.] Bây giờ, đây là một người phụ nữ khác mà tôi không biết, và chị ấy cũng không biết tôi. Chúng tôi hoàn toàn là những người lạ với nhau. Đây là lần đầu tiên chúng tôi gặp nhau, trong đời. Nhưng, nếu như Đức Thánh Linh có thể đến, sự Hiện diện đến trong đây ngay bây giờ và nói cho chúng ta biết điều gì đó về người nữ này!

251 Bây giờ, để chữa lành chị, tôi không thể làm điều đó. Đức Chúa Trời đã làm điều đó khi Ngài đã chết ở Đồi Sọ. Nếu chị ấy là một tội nhân, tôi không thể cứu chị ấy. Bởi vì, Chúa Jêsus đã làm điều đó tại...Điều đó đã được hoàn thành rồi. Nhưng Ngài có thể đến trong sự Hiện diện của sự Hiện hữu Ngài, để tỏ rằng Ngài vẫn sống, và những công việc của Ngài vẫn thật, để làm cho nó có thật với chúng ta, nếu chúng ta có thể tin điều đó.

252 [Một anh em kêu la lớn tiếng và hội chúng thật vui mừng—Bt.]

253 “Nếu các người có thể tin, mọi sự đều có thể được.” Nếu bạn có thể chỉ tin bây giờ. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Đừng nghi ngờ.

Bây giờ, người nào đó cảm thấy dễ chịu. Thật sự, điều đó tốt lắm.

254 Tôi đã đi xuống khắp bang Kentucky, ngày nọ, tôi nghe nói một người đàn ông đến gần bụi cây, hét toáng lên. Tôi nói, “Người đó có...Chuyện gì xảy ra với người đó vậy?”

Nói, “Ông ta chỉ uống rượu và cảm thấy dễ chịu.”

²⁵⁵ Người này cũng vậy, nhưng anh ấy say thức uống khác. Chỉ say và cảm thấy dễ chịu. Đúng thế. “Không phải say bởi rượu mạnh, nhưng say Thánh Linh,” Kinh Thánh đã nói.

²⁵⁶ Bây giờ, người đàn bà này ở đây, là một người lạ, nếu Đức Chúa Trời có thể nói cho chị ấy nan đề của chị là gì, hoặc điều gì đó về chị, mà chị biết rằng tôi không biết, hãy để chị ấy là người làm chứng, chị ấy sẽ biết điều đó có đúng, hay không. Đúng chứ, thưa chị? Nó sẽ giúp chị nếu Đức Chúa Trời làm thế không? Nào, để chữa lành chị, chị ơi, nếu tôi có thể làm được điều đó, tôi sẽ làm, nhưng tôi không thể. Tôi chỉ là một con người.

²⁵⁷ Nhưng người phụ nữ ở đây cần được cầu nguyện cho. Chị ấy bị bệnh sỏi mật. Đúng thế. Và chị cũng bị bệnh đái đường nữa. Đó là những gì mà chị cần được cầu nguyện, phải không, chị ơi? Nếu đúng như vậy, hãy giơ tay lên, để mọi người có thể nhìn thấy. Chị tin là Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết chị là ai không? Điều đó giúp ích chị không? Có chứ? Thế thì, Bà Johnson, hãy quay về và ngồi vào chỗ của mình, và được chữa lành, nếu chị tin điều đó, trong Danh của Chúa Jêsus.

²⁵⁸ Nếu chị không thể tin được, tôi không biết điều gì sai. Có điều gì đó không ổn. Chị không thấy à? Con Sự Sáng đang chiếu sáng. Điều đó giống như điều mà Chúa Jêsus Christ đã làm.

²⁵⁹ Tôi biết người đàn ông này. Tôi là...Mẹ vợ của anh ấy ở đây. Và—và tôi biết vợ của anh ấy. Tôi đã không gặp anh ấy lâu, lâu lắm rồi. Tên anh ấy là James Morris. Nhưng tôi không biết anh ấy ở đây vì điều gì. Tôi không biết là có điều gì không ổn với anh ấy. Tôi không gặp Jim lâu rồi. Nhưng tôi...Anh ấy đã biết tôi từ khi tôi còn bé. Nhưng, Jim, nếu Chúa tỏ cho tôi biết anh đến đây vì điều gì, anh sẽ tin nhận điều đó, khi có...anh tin, thế thì, anh sẽ có được những gì anh cầu xin? [Anh ấy nói, “A-men.”—Bt.] Anh ở đây vì con trai. [“A-men.”] Đó là một tình trạng tâm thần. [“A-men.”] Anh tin rằng cậu ấy sẽ được chữa lành không? [“A-men.”] Hãy đi và tin điều đó, vậy. [“A-men.”] Chỉ tin mà thôi, với cả tấm lòng. (Nghĩ tôi phải đến gần, Anh Jim.)

²⁶⁰ Tôi biết người phụ nữ này. Chị ấy là vợ của người bạn rất thân của tôi. Tên chị là Himmelheber. Tôi đã gặp chị trong một cửa hàng, ở đây, cách đây không lâu. Tôi không biết chuyện gì không ổn với chị. Tôi biết chị. Tôi biết chồng chị. Chồng chị và tôi cùng chơi với nhau, thuở nhỏ. Và anh ấy đã học, tôi tin là, một người chữa bệnh bằng phương pháp nắn khớp xương, là người chữa bệnh bằng phương pháp nắn khớp xương. Đúng vậy. Và tôi...thật sự biết điều gì không ổn với chị. Nhưng nếu Chúa sẽ tỏ cho tôi...

²⁶¹ Bây giờ, Bà Himmelheber, vì có—có—có—có Gilbert, và vì em gái của cậu ấy mà tôi thường đi với, nếu vì—vì có họ, nếu tôi có thể chữa lành cho chị, tôi sẽ làm điều đó, nhưng tôi không thể. Nhưng Ngài sẽ làm, nếu chị tin sẽ bây giờ. Và nếu Ngài để cho chị biết rằng—rằng...Dĩ nhiên, tôi biết tên chị. Và tôi biết chị từ lâu, nhưng tôi không biết chị có chuyện gì không ổn. Nếu Chúa sẽ cho tôi biết chuyện gì không ổn với chị, chị sẽ tin Ngài, vì việc chữa lành cho chị chứ? [Chị ấy nói, “Tôi tin.”—Bt.] Nan đề của chị chính là chứng viêm khớp. [“Đúng.”] Tôi thấy chị kiên quyết, cố gắng ra khỏi giường, vào buổi sáng. Đúng hoàn toàn. Được rồi. Hãy về nhà và tiếp nhận sự chữa lành của mình, Bà Himmelheber. Chúa là Đức Chúa Trời khiến chị khỏe mạnh. Hãy tin bằng cả tấm lòng.

²⁶² Xin Chúa ban phước cho chị. Các bạn có tin bằng cả tấm lòng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Được rồi.

²⁶³ Đây là một quý bà. Nhìn đây, chị ơi. Không, tôi không biết người phụ nữ này. Tôi cho rằng chúng tôi không biết nhau. Nhưng Đức Chúa Trời biết chúng tôi, đúng không? Chúng ta được sinh ra, cách xa nhau nhiều năm, nhưng đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau, như tôi biết về, hay chị biết về. Đây là lần đầu tiên của chúng ta. Các bạn có thể nhìn thấy chị ấy lắc đầu. Đúng vậy. Đây là lần đầu tiên tôi từng gặp người phụ nữ này, trong đời tôi. Nhưng—nhưng Đức Chúa Trời biết cả hai chúng ta. Ngài đã biết chúng ta từ khi chúng ta còn là những đứa trẻ. Ngài đã biết chúng ta. Ngài đã biết chúng ta trước khi thế gian này được hình thành. Ngài đã biết chúng ta sẽ đứng ở ngay đây, tối nay.

264 Ngài đã biết việc tình cờ này sẽ xảy ra, thậm chí trước khi có một—một bom nguyên tử hay hạt nhân. Ngài—Ngài đã biết điều đó, Ngài, bởi vì Ngài là. Ngài là vô hạn. Ngài biết mọi điều trước khi thế giới này được hình thành. Ngài biết mọi sự mà đã từng xảy ra. Ngài biết mọi con muỗi, mọi lúc mà nó nhắm mắt. Ngài biết mọi thứ, bởi vì Ngài là vô hạn. Hiểu không? Và bạn không thể giam giữ vô hạn với bất kỳ điều gì. Ngài chỉ...Ngài là...Đó chỉ là sự hoàn hảo của sự hoàn hảo, đã ngự ở trong. Ngài chỉ đến. Chỉ thế thôi. Hiểu không?

265 Bây giờ, nếu Ngài có thể nói cho tôi biết nan đề của chị, thì chị sẽ tin bằng cả tấm lòng không? [Người chị ấy nói, “Chúa ôi!”—Bt.] Chị sẽ tin, bằng cả tấm lòng chứ? [“Vâng.”] Được rồi.

266 Chị đang bị đau tim là điều chị muốn được cầu nguyện cho. Tim. Đúng vậy.

267 Bây giờ, điều gì khác trên tấm lòng chị, đầu vậy. Đấy, tôi đã nắm được điều đó. Thấy không? Chị nghĩ, “Ông ấy sẽ quay lại với tôi trước khi ông ấy nói điều này không?” Không. Tôi sẽ nói với chị. Chị đến đây vì một thanh niên, con trai chị. Đúng vậy. Và con trai đó không ở đây. [Chị ấy nói, “Không.”—Bt.] Con trai đó thì ở Ohio. [“Vâng.”] Cậu ở trong bệnh viện lao phổi. [“Vâng.”] Bị lao phổi. [“Vâng.”] Và cậu ấy không được cứu. Và chị đang cầu nguyện cho linh hồn cậu ấy, và vì sự hồi phục của cậu ấy. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

268 Tôi thách chị kiểm tra lại, và thấy điều đó đúng, hay không. Điều đó đúng. Phải không, chị? [Chị ấy nói, “Vâng, thưa anh. Amen.”—Bt.] Đó là sự thật. [“Vâng.”] Được rồi. Tôi không thể chữa lành. Chị tin chứ? [“Vâng, thưa anh.”] Thế thì đi về và tiếp nhận. Ngay khi chị đã tin nó, điều đó thật chính xác là những gì chị sẽ nhận lãnh. Hãy đi, trong Danh Chúa. A-men.

269 Các bạn tin bằng cả tấm lòng chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”] Thấy không? Ngài, sự...Ồ, Ánh Sáng đang chiếu. Chúng ta biết bây giờ chúng ta đang ở đâu. Chúng ta đang ở trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus.

Các bạn nói, “Ông ấy đang đọc tâm trí của bạn.”

270 Được rồi. Tôi sẽ không nhìn ngay cả người phụ nữ này. Đặt tay chị lên tay tôi, chị ơi. Nếu Chúa nói cho tôi biết cách này, hãy xem cách này, chị có chuyện gì không ổn, chị sẽ tin điều đó chứ? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Và tin rằng chị sẽ được chữa lành chứ? [“Vâng.”] Nó ở trong lưng của chị. Đúng thế. Nếu đúng vậy, hãy lấy tay chị ra khỏi tay tôi. [“A-men.”] Hãy đi, được chữa lành. Chúa Jêsus Christ khiến chị khỏe mạnh. Hiểu không? Được rồi.

271 Ngài là—Ngài thật sự là Chúa Jêsus, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Được rồi.

272 Người đàn ông này đang tiến lên, anh muốn được chữa lành bệnh viêm khớp. Anh tin rằng Chúa sẽ chữa lành cho anh chứ? [Anh ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Hãy trở về và được khỏe mạnh. Điều đó thật là đơn giản. Chỉ tin nó. Hãy trở về chỗ ngồi và nói, “Tôi tin với cả lòng mình, với cả tâm trí mình.” Anh sẽ khỏe lên. Chỉ tin nó với cả tấm lòng. Đừng lo lắng. Được rồi, thưa anh.

273 Người đàn bà này ở đây, dĩ nhiên, các bạn thấy bà ấy đang run. Bà ấy bị chứng tê liệt. Có thể có điều gì đó không ổn. Hãy xem nào. Vâng, thưa quý vị. Bà ấy bị bệnh đái đường. Mẹ có tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho mẹ bệnh đái đường đó không, thưa mẹ?

274 Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, chúng con định tội điều ác này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Xin cho bà ấy được chữa lành. A-men.

Hãy quay lại chỗ ngồi và khỏe lên, chị ơi.

275 Anh chị em tin bằng cả tấm lòng không? [Hội chúng trả lời, “A-men.”—Bt.]

276 Còn anh, đang ngồi đó? Anh tin không? Anh tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời không? [Hội chúng la lớn vui mừng và nói, “A-men.”—Bt.] Đó là...Nếu các bạn có thể tin.

277 Các bạn nào không có thể cầu nguyện, các bạn nào mà—mà bị đau và có nhu cầu, hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Các bạn có thể tin điều đó. Được rồi.

278 Anh mang cậu bé đó đến để chữa lành. Nó ở trong lưng cậu ấy. Đúng vậy. Cậu ấy đang bị què. Anh tin rằng anh có thể mang cậu bé trở về Arkansas, và cậu bé sẽ khỏe lên, và cậu ấy ổn cả

chứ? Anh muốn họ từ bỏ hút thuốc, và nói, “Tôi sẽ bỏ,” và là... và—và hầu việc Chúa và làm những gì đúng không? Anh sẽ làm gì? Được rồi. Được rồi. Thế thì hãy đi, đặt tay anh lên đứa bé giờ này, trong khi anh đang đứng đó. Nguyện Chúa là Đức Chúa Trời trên Trời chữa lành đứa bé. Và làm cho nó...

Tôi thách thức anh tin.

279 Có một phụ nữ đang ngồi ở đây, nhìn với đôi mắt nhìn xuống, đang nhìn, nhìn vào tôi. Chân chị không ổn. Đúng thế. Chị tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết chị là ai không? Chị tin tôi chứ? Bà Worley. Được rồi, thưa quý vị, điều đó hoàn toàn chính xác. Tôi chưa bao giờ gặp chị trong đời. Đó là chồng chị đang ngồi đằng sau chị ở đó. Anh ấy là thầy giảng. Tôi chưa hề gặp anh ấy trong đời, nhưng đó là sự thật.

280 Anh tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết chuyện gì xảy ra với anh không, thưa anh? Anh đang có một chỗ trên mặt, anh không biết đó có phải là ung thư không, không biết đó là cái gì. Cũng có, một vết đứt. Đúng vậy. Anh muốn được chữa lành. Điều đó là đúng, Ông Worley. Được rồi. Anh tin bằng cả tấm lòng mình không? [Người anh đó nói, “Có.”—Bt.] Thế thì hãy đi và nhận sự chữa lành của anh, trong Danh Chúa Jêsus. Chính là điều đó. Đúng thế.

281 Còn đôi mắt của anh? Anh tin rằng Đức Chúa Trời sẽ khiến anh khỏe lại, phía sau đó, đang ngồi đó nhìn tôi chẳng? Được rồi. Nếu anh tin bằng cả tấm lòng mình. Chỉ có đức tin nơi Đức Chúa Trời, đó là tất cả anh phải làm.

282 Ồ, chao ôi! Nó đang xảy ra khắp trên, bây giờ, nếu anh có thể cứ tin điều đó. Thật đang trở nên có rất nhiều ở đây bây giờ, mọi người đang cố gắng tin. Bây giờ anh có tin rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời không? Anh tin Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không?

283 Bây giờ, có một người ở đây không biết Ngài như là Cứu Chúa của anh, và anh muốn được cứu phải không? Anh muốn điều đó chứ? Anh chưa bao giờ nhận được Đức Thánh Linh, và anh muốn đến và ở trong Đấng Christ, để anh có thể là một người tin phải

không? Hãy đưa tay lên, nếu anh nói, “Tôi muốn...” Chúa ban phước cho anh. Hãy đến đây tại bàn thờ, ngay bây giờ.

284 Chơi đàn cho chúng ta ở đó, một chút, trước khi chúng ta kết thúc.

285 Tôi mời các bạn, đến đây, tại bàn thờ ở đây. Tiến lên ngay đây và quỳ gối xuống. Chính là điều đó, anh chàng trẻ tuổi. Đứng thẳng lên. Đến đây, cô bé. Con mà...Nhìn vào cậu bé này. Điều đó phải là xấu hổ với người nào đó. Con muốn đi qua, ở phía trước? Con muốn đến gần với Ngài? Hãy đến ngay bây giờ. Đến ngay lên. A-men. Tiến lên đi nào trong sự Hiện diện của Thánh Linh. Đúng vậy, anh à. Tiếp đi, nào. Mời anh tiến lên đây và quỳ xuống, trước khi sự hầu việc chữa lành tiếp tục. Tiến lên đây bây giờ và được chữa lành trong linh hồn, rồi nhìn xem chuyện gì xảy ra. Đến trong Đấng Christ.

286 Ngài là Đường Đi, Chân Lý, Sự Sáng. Không đến với ai, ngoài ra Ngài. Nói, Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, bất kỳ bạn là ai, mà chưa nhận lãnh Thánh Linh, bây giờ là lúc để làm việc đó. Hãy tiến lên nào, và đến với Đấng Christ. Bạn sẽ tự hỏi ở Đây. Bạn sẽ không biết làm cách nào để giữ được Nó. Bạn sẽ không hiểu Nó, trừ khi bạn nhận được Thánh Linh. Hãy đến bây giờ.

287 Nếu tôi nói Sự thật, Đức Chúa Trời đã phán với tôi. Đức Chúa Trời đã nói qua tôi. Tôi đã nói Sự thật. Ngài là Con Đường duy nhất. Ngài là Nền Tảng duy nhất. Ngài là sự cứu rỗi duy nhất. “Không có sự cứu chuộc trong danh nào khác được ban cho ở dưới Trời, ngoài Danh Chúa Jêsus Christ.” Mời bạn đến, tin nhận Ngài giờ này?

288 Bao nhiêu người sa ngã ở phía sau đó, muốn đến đây, quỳ gối giờ này? Các bạn sa ngã và đi cách xa Đức Chúa Trời, các bạn đến ngay bây giờ chứ? Đến ngay đi. Đây là thì giờ.

289 Nào hãy xem. Nếu bạn bác bỏ điều này, tôi không biết có, bất cứ bạn nào, hy vọng nào cho bạn, hay không. Bây giờ, tôi không nói điều đó bởi vì tôi đang đứng ở đây. Nhưng tôi đang nói với bạn, thưa các bạn, Đức Chúa Trời có thể làm thêm điều gì nữa? Đây là thì giờ. Đây là giờ Đức Chúa Trời đang phán với dân sự.

²⁹⁰ Đúng vậy, thưa chị. Đúng vậy, thưa các chị. Đến ngay đây. Đây là lúc. Đây là thì giờ của các bạn. Các bạn sẽ không bao giờ gần Ngài hơn, cho đến khi bạn chết và đi trong sự Hiện diện của Ngài. Ngài đang ở ngay đây, đang chứng minh chính Ngài vẫn sống. Mời bạn đến chứ?

Ô Chiên Con của Đức Chúa Trời, tôi đến! Tôi đến!

Thật như tôi đây, không cách chi bào chữa đâu,
Chỉ Huyết của Ngài đã đổ thay tôi,
Và khi tôi đến, tôi sẽ tin,
Ô Chiên Con của Đức Chúa Trời, tôi đến! Tôi đến!

Thật như tôi đây, chẳng chờ đợi đâu
Để gọi sạch vết ố linh hồn...

²⁹¹ Họ có một vết đen đậm, là không tin. Hãy đến. Đây này. [Hội chúng cầu nguyện lớn tiếng—Bt.]

Nhờ Huyết Ngài, tội khiên tiêu biến,
Ô Chiên Con của Đức Chúa Trời, tôi đến! Tôi...

²⁹² Làm thế nào bạn có thể quay bỏ Ngài, sau khi Ngài đến qua các Lời, đến trong Người, để bạn biết rằng Ngài ở đây, đang nói với bạn, đang nói với bạn bây giờ? Tiếng nói nhỏ nhẹ đó đang nói với bạn. Đó là Đức Chúa Trời. Ngài muốn bạn đến. Chúng ta không còn nhiều thì giờ hơn nữa ở gần đây, thưa các bạn. Chúng ta sắp rời khỏi đây. Mời các bạn đến và quỳ gối với nhóm người này? Nói, “Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót tôi. Giờ này tôi muốn tin nhận Đấng Christ. Tôi muốn được sanh lại. Tôi muốn được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Tôi muốn điều gì đó chân thật. Tôi muốn được chân thật.”

²⁹³ Tiến đến, ngay bây giờ, quanh bàn thờ, khi chúng ta hát câu tiếp theo này. Mời bạn đến bây giờ trong khi chúng ta đến? [Hội chúng tiếp tục cầu nguyện lớn tiếng—Bt.]

²⁹⁴ Bây giờ, một số trong những Cơ-đốc nhân tốt anh em hãy tiến lên đây, chung quanh họ. Một số người đau hãy đến, cũng, quỳ gối xuống. Một số anh em là Cơ-đốc nhân, tiến đến và quỳ gối với những người này, khi chúng tôi cầu nguyện.

...tiếp nhận,
Phóng thích, thứ tha, tiếp rước vô nhà;
Bởi vì...

Bạn đến với họ, hối tội nhân. Đến với họ, hối bạn.

...đến với Ngài,
Ô Chiên Con của Đức Chúa Trời, tôi đến!

Đến ngay trong đây...?...

Thật như tôi đây, chẳng chờ đợi đâu
Để gội sạch vết ố linh hồn,
Nhờ Huyết Ngài, mọi tội lỗi tiêu biến,
Ô Chiên Con của Đức Chúa Trời...

²⁹⁵ Bạn sẽ bỏ mất ơn phước nếu bạn không đến. [Hội chúng tiếp tục cầu nguyện lớn tiếng—Bt.]

Thật như tôi đây, Ngài sẽ tiếp nghinh,
Phóng thích, thứ tha, gội sạch, tiếp rước vô
nhà;
Nhờ Huyết Ngài mọi tội lỗi tiêu biến,
Ô Chiên Con của Đức Chúa Trời, tôi đến! Tôi
đến!

²⁹⁶ Được rồi. Xin để toàn thể hội thánh bây giờ cúi đầu. Mọi người, trong hàng cầu nguyện, cầu nguyện cho những người này xung quanh bàn thờ, từng người và mỗi người.

²⁹⁷ Mọi người ở đây tại bàn thờ, bây giờ, các bạn tiến lên trên nền tảng của Huyết đã đổ ra. Các bạn đến đây để nhận lãnh Đức Thánh Linh. Các bạn đến để được tha thứ tội lỗi của mình; Đức Chúa Trời, Đấng công bình và sẵn lòng.

²⁹⁸ Sẽ có nước đang chờ đợi. Các bạn có thể đến hồ, ngày mai, để chịu phép báp-têm, tại hội thánh, nếu mục sư muốn mang bạn đến đó.

²⁹⁹ “Hãy hối cải, ai nấy trong anh em, phải nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình, rồi sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.”

³⁰⁰ “Trong khi Phi-e-rơ nói những lời này, Đức Thánh Linh đến trên họ là những người nghe Điều đó, vì người ta đã nghe họ nói tiếng lạ.”

³⁰¹ Đức Chúa Trời của Thiên đàng, Đấng đã ở cùng các sứ đồ, Đấng là Đức Chúa Trời đời đời mãi mãi, Ngài ở đây tối nay.

[Hội chúng tiếp tục cầu nguyện lớn tiếng—Bt.]

³⁰² Bây giờ mọi người cúi đầu trong sự cầu nguyện. Mọi người cứ lớn tiếng và cầu nguyện, trong khi mục sư hướng dẫn chúng ta.

Anh Ruddell. Được rồi.

CHÚNG TA SẼ ĐI THEO AI? VIE60-0604

(To Whom Shall We Go?)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 4 tháng Sáu, năm 1960, tại Đền tạm Phúc Âm ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org